

Svetovna skavtska konferenca in Svetovni skavtski forum mladih leta 2014 v Sloveniji

Intervju: Polona Rožman

Tabor na obisku v Mislinji

Tam gori na Smrekovcu nam je res lepo

Foto: SiNi

V kolikor bi od 21. do 23. januarja koga pot zanesla na Smrekovec, s 1577 metri nadmorske višine najvišji vrh občine Šoštanj, bi skoraj zagotovo naletel na kopico razposajenih tabornikov iz Rodu Pusti grad Šoštanj. Le ti s(m)o namreč imeli zimovanje v majhni kočici tik pod samim vrhom, v osrčju neokrnjene narave.

Zimovanje za PP in grče je minilo še kar prehitro. Ob dobri družbi (res sami vrli fantje in dekleta), snežnem ragbiju (na vrhu Smrekovca s pogledom v dolino), dričanju z lopatkami ali kar vrečkami po hribu navzdol (še malo več snega ne bi prav nič škodilo), gradnji igluj (prav imeniten je nastal), kuhanju špagetov in peki gore palačink (bravo vrlim kuharjem in pekicam), kurjenju peči in večnemu sekanju drv (peč se žal ne nalaga sama), sprehodih do potoka in nazaj (voda pač ne priteče v kočjo sama), igranju activitija ob soju sveč (A je sploh važno, kdo je zmagal?) in bolj ali manj ubranem petju ob zvoku kitare dolgo v noč (ubranost je odvisna od tega, kateri komad je bil na vrsti) ter še kopici takšnih ali za javnost drugačnih neopisljivih pripetljajih je letošnje zimovanje bilo kar prekratko.

Naslednje leto pa stvar ponovimo (lokacija pa naj bo kar ista, na Smrekovcu nam je pač najlepše).

SiNi

Delavnica za rodove propagandiste

Delavnica za rodove propagandiste zadolženi za promocijo, stike z različnimi javnostmi in propagando v rodu oz. tudi širše ste 16. februarja 2011 vabljeni na PR delavnico. Prijave zbiramo do 11. 2. 2011 (petek), vsi interesenti sporočite vaše ime in telefonsko številko na baca@rutka.net. Delavnica bo potekala od 17. do 19. ure v prostorih stavbe E, Tehnološki park 24, 1000 Ljubljana (do tja pelje LPP št. 14). Vabljeni, zanimivo bo!

Bača

Klepet pod Pustim gradom z Bogdanom Železnikom

Prvi klepet pod Pustim gradom v letu 2011 se je zgodil v četrtek, 27. januarja, ob 18. uri v Muzeju usnjarstva v Šoštanju. Klepet pod Pustim gradom v organizaciji Muzeja Velenje vsak mesec gosti drugega sogovornika. Tokrat so gostili za nas tabornike izjemno zanimivega sogovornika, nekdanjega učitelja Bogdana Železnika (v Mariboru je poučeval na srednji šoli, njegova nekdanja učenca sta bila npr. Zlatko Zahovič in Matjaž Kek), ki je svojo mladost in zrela leta preživel v Šoštanju. Bogdan Železnik je spregovoril o svojem otroštvu v Šoštanju, o letih odraščanja in življenja v Mariboru, o fotografiji in svojem poklicnem delu. Poleg tega pa je veliko časa namenil tudi taborništvu in skavtstvu v svojem življenju, na katerega je kot sin Rika Železnika, začetnika skavtstva v Šoštanju in enega izmed ustanoviteljev Rodu Pusti grad Šoštanj, vsekakor imel svojstven pogled. Na dogodku se je zbralo precejšnje število starih tabornikov, ljubiteljev smučarskih skokov (tako Riko kot njegov sin Bogdan sta bila strastna skakalca; Riko je bil celo dober prijatelj in sodelavec Stanka Bloudka) in drugih krajanov mesta Šoštanj, ki so želeli izvedeti kaj več o življenju družine Železnik. Ob koncu klepeta je Tone DeCosta, starešina Šaleške zveze tabornikov in starešina Koroško-šaleško-zgornjesavinjskega območja, Bogdanu Železniku podaril skavtski klobuk kot simbol skavtskega gibanja in v spomin na očeta Rika, ki je bil izjemen skavt z veliko ljubeznijo do narave in športa.

Vsekakor zelo lep dogodek, na katerem smo izvedeli veliko novega o tem, kako je bilo pri tabornikih nekoč.

SiNi

Marčevski Tabor

Marčevska številka Tabora izide 11. marca. Prispevke za Tabor zbiramo na naslovu revija.tabor@gmail.com. Rok oddaje člankov je 20. februar.

Uredništvo

Uvodnik

Se vidimo julija 2014 na Rogli in v Ljubljani

Nekaterim je znano že dlje časa, drugi pa ste o kandidaturi ZTS za gostiteljstvo naslednje Svetovne skavtske konference in Svetovnega skavtskega foruma mladih izvedeli šele pred kratkim. A odločitev je sedaj, upam, že vsem znana. Na 39. Svetovni skavtski konferenci v Curitibaju v Braziliji so 13. januarja delegati iz več kot 130 držav odločili, da se čez tri leta in pol srečamo v Sloveniji. Ljubljana bo tako gostila več kot 1000 tabornikov/skavtov na 40. Svetovni skavtski konferenci, še prej pa se bo na Rogli zbralo okoli 250 mladih tabornikov/skavtov med 18. in 26. letom na 12. Svetovnem skavtskem forumu mladih.

In kako je bilo na sami konferenci? Zelo zanimivo, razburljivo, adrenalinsko, nepozabno, poučno in konec koncev tudi naporno, saj ni kar tako malo za šalo kandidirati za tako velik dogodek. A nismo samo prepričevali delegatov, da nam namenijo svoje glasove. Vsak dan smo se udeleževali plenarnih zasedanj in na njih aktivno sodelovali, poleg tega pa smo vsak po svoje spletili nova prijateljstva s taborniki/skavti z vsega sveta. Udeležba na takem dogodku je res nepozabno doživetje, zelo dobra izkušnja in popotnica za naprej.

Kaj pa sedaj? Kako naprej? Časa za počitek ne bo ravno veliko. Hitro bomo ponovno zavihali rokave in se lotili dela, ki je pred nami. Brazilski taborniki so se kot gostitelji zelo dobro izkazali. Res je bilo lepo vsak dan srečati nasmejene tabornike in tabornice, oblečene v zelene mikice, ki so bili vedno pripravljeni pomagati, pa če so znali angleško ali ne. Ja, res je, v Braziliji ti angleščina žal pogosto ne pomaga kaj dosti, saj mnogi, med njimi je tudi kar precej mladih, ne govorijo angleško.

In ker znamo biti slovenski taborniki prav tako nasmejani, radi pomagamo in so nam všeč novi izzivi, vas vabimo, da se nam pridružite pri organizaciji tako konference kot foruma. V kratkem lahko pričakujete razpis in poziv k sodelovanju, zato pridno spremljajte Rutko, berite Tabor, preverite ZTS skupino na Facebooku in elektronsko pošto, pa še kakšen medij bi se našel. Pokažimo tabornikom/skavtom z vsega sveta, kdo smo in kaj zmoremo slovenski taborniki.

I feel Slovenia, I feel scouting.

Ana Britovšek

Kazalo

- 9 Svet lutk
- 13 Faca vod: Krauce
- 15 Intervju: Polona Rožman
- 18 Tabor na obisku v Mislinji
- 24 Tabolatorij
- 25 Gregor Anderluh, biokemik
- 28 ZOT v Poljčanah
- 32 Dan ustanovitelja
- 37 Zimsko-spomladanski koledar

Zimske norčije PP-jev iz Rodu Pusti grad. Avtor: SINI

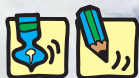

ZGIBANKA

Medo in čebelica sta se celo popoldne igrala s svojimi gozdnimi prijatelji na snegu. Ker so bili na koncu izmučeni in premraženi, so se odpravili na čaj k enemu od prijateljev. Prepogni list po oznakah, kot kaže slika, in ugotovi, kateri od živali so sledili na čaj!

Rešitev: ptiček

Petra Grmek

Ali veš, da človek
na leto proizvede približno 300 kg
odpadkov?!

Vesna Boštjančič

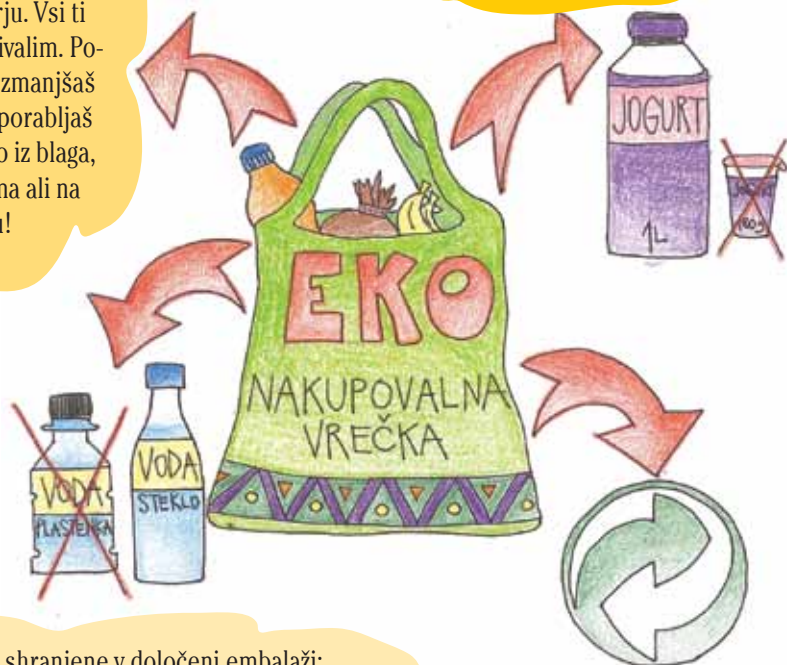
Vsak lahko zmanjša
onesnaženost našega okolja. Začneš
lahko že v trgovini, in sicer tako,
da kupiš izdelke v pravi embalaži, z
ustreznim znakom in v primernih
količinah!

EKO nakupovanje

Plastična vrečka razpada od 20 do 1000 let, dokler ne ostanejo majhni delci, podobni prahu, ki se kopičijo na zemlji, v zraku in v morju. Vsi ti delci škodujejo ljudem in živalim. Porabo plastičnih vreč lahko zmanjšaš tako, da od sedaj naprej uporabljaš papirnato vrečko ali vrečko iz blaga, ki si jo lahko narediš doma ali na vodovem sestanku!

Plastenka je eden izmed največjih onesnaževalcev našega okolja! Za izdelavo ene plastenke se porabi veliko nafte, poleg tega pa se plastika, iz katere so plastenke narejene, praktično nikoli ne razgradi in se tako nalaga v našem okolju.

Namesto pijače iz plastenk raje kupuj pijače v steklenicah. Še boljše pa je, da si pijačo natočiš kar iz pipe.

Večina hrane je shranjena v določeni embalaži: plastičnih lončkih, pločevinkah, steklu, konzervah, vrečkah itd., ki obremenjujejo naše okolje. Zato je bolje, da kupiš manj izdelkov v večjih embalažah kot več izdelkov v manjših embalažah (npr. bolje 1 liter velik jogurt, kot pet malih jogurtovih lončkov).

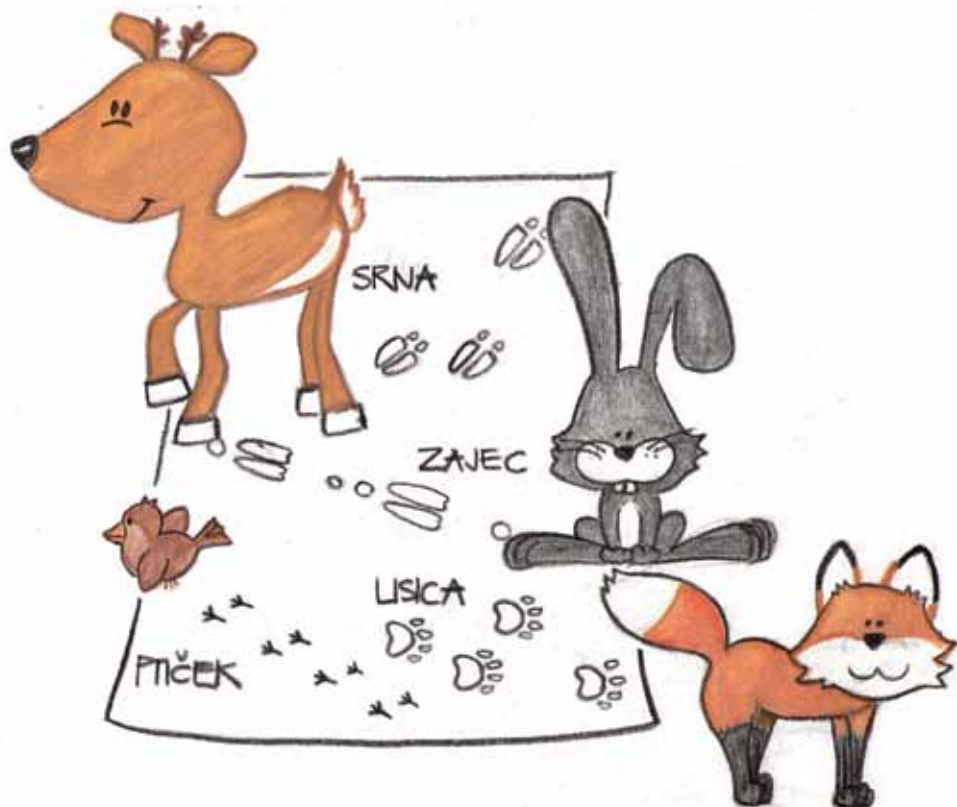
Kupuj izdelke, na katerih vidiš ta znak. Zelena pika je znak, ki nam pove, da se ta embalaža zbira, ponovno uporabi, reciklira ali drugače ustrezno predela.

KUPI LE TISTE STVARI, KI JIH ZARES POTREBUJEŠ!

Čudni čevlji, posebni storži in prosojne kače

Si se zadnjič na sprehodu po sveže zasneženem gozdu spraševal/a, kakšne čudne čevlje je nosil tisti, ki je hodil pred tabo po stezi? Na kakšnem iglavcu rastejo smešni storži? Ali kakšna vrsta prosojne kače prileze na sonce v poletju? Strah, da je tak gozd začaran, je odveč, saj se pravzaprav v gozdu ne dogaja nič čudnega, le živali za seboj puščajo take in drugačne sledi!

Zima je najprimernejši letni čas za opazovanje živalskih sledi, saj se njihovi odtisi še kako jasno vidijo v novo zapadlem snegu. Seveda pa je tudi blatna pot sredi jeseni še kako dober kraj za opazovanje odtisov tac, kopit in nožic. Že vsak MČ ve, da se po gozdu ne sprehajajo ljudje v čudnih čevljih, ki bi za sabo puščali smešne sledi, temveč so te vzorce v snegu za seboj pustile različne živali. Te nam povedo marsikaj - seveda izvemo, kje je žival hodila, iz sledi pa lahko razberemo tudi, katera žival je bila to in kako se je premikala. Ali je skakala, ali počasi tekla, ali je celo odletela in tako za sabo ni pustila nobene sledi več!

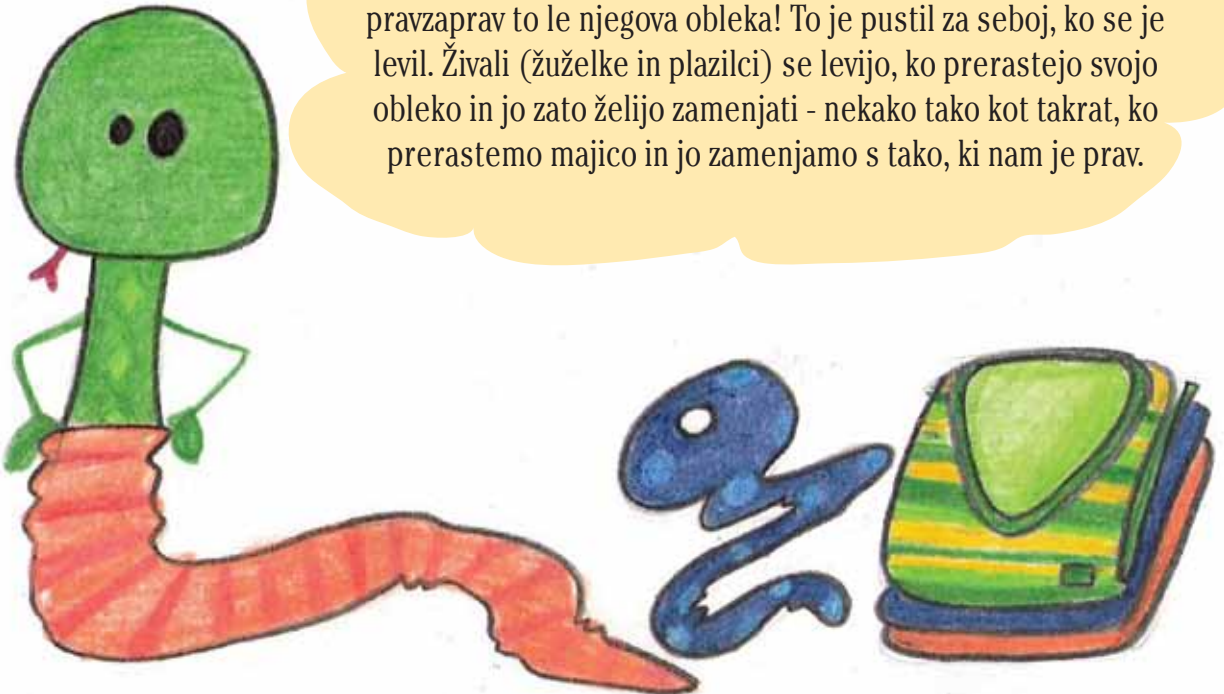
Včasih pod borovcem najdemo prav posebne storže, ki sploh nimajo lusk. Vendar za to ni kriva nobena posebna vrsta bora, temveč je ta storž prišel v roke lačni veverici. Ta je obgrizla večino lusk, da bi prišla do hrane, borovih semen, trdo sredico storža pa je pustila. Nekako tako mi, ljudje, pustimo ogrizek jabolka.

Petra Grmek

Urša Može

Ko se poleti sprehajamo ob morju, kdaj pa kdaj na deblu drevesa najdemo prosojnega škržata, ki stoji čisto pri miru. Če pa si tega žužka pobliže ogledamo, ugotovimo, da je pravzaprav to le njegova obleka! To je pustil za seboj, ko se je levil. Živali (žuželke in plazilci) se levijo, ko prerastejo svojo obleko in jo zato želijo zamenjati - nekako tako kot takrat, ko prerastemo majico in jo zamenjamo s tako, ki nam je prav.

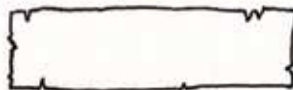
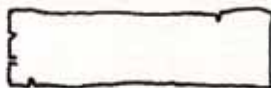
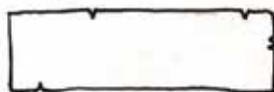
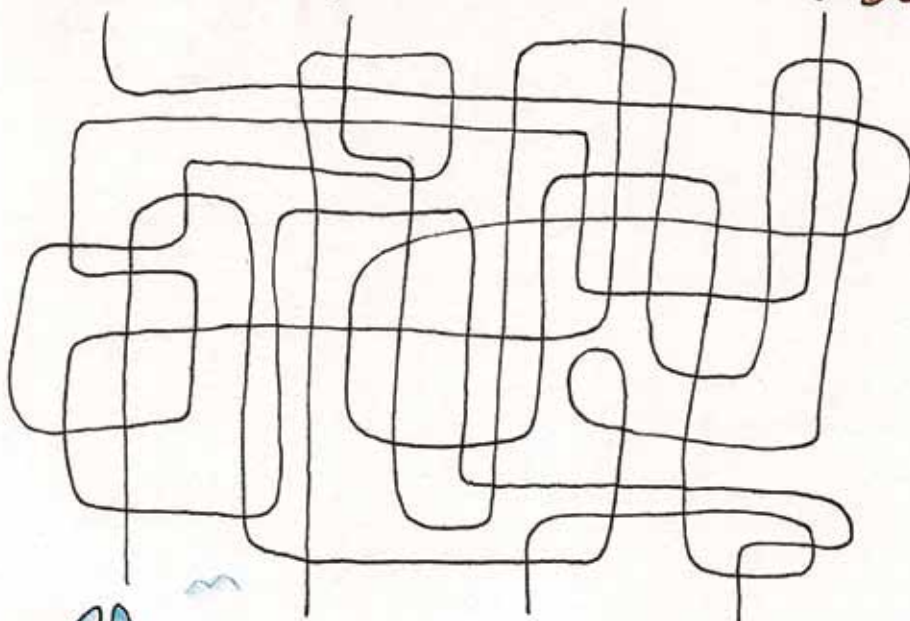

Razvedrilo

Meti Buh Gašparič

V okence napiši ime živali, ki ji pripada sled v snegu. Nato s sledenjem črti preveri, če si se prav odločil.

SRNJAK

MERJASEC,

LISICA,

MAČKA,

Jožef Pernarčič

Marjan Paternoster in Jožef Pernarčič

Naprstne lutke

Naprstne lutke so primerne predvsem za šolarje. Mlajšim od deset let pripravimo osnovo, vse ostalo naj naredijo sami (izrežejo oči, usta in posamezne detajle ter zlepijo lutke). Prve lutke naj naredijo po predlogi, naslednje pa naj oblikujejo po svoje.

Starejši od deset let naj naredijo lutke v celoti. Zamislimo si, kakšno predstavo bomo naredili in vsak naj naredi lutko, ki jo potrebuje. Lutke v knjigi naj jim služijo le kot osnova.

NAPRSTNE LUTKE

1

2

3

4

5

1. Krojček izrežemo iz kartona in prerišemo na dekorativno klobučevino.
2. Iz klobučevine izrežemo obliko in vse dodatke.
3. Lutko obšijemo, prilepimo dodatke in deklica je narejena.
4. Tudi pri živalskih likih izrežemo obliko in vse dodatke.
5. Lutko obšijemo, prilepimo dodatke in pujskec je narejen.

Vir: knjiga Čudoviti svet lutk (Kako preprosto narediti lutko?), avtor Jožef Pernarčič, Pernarčič & Pernarčič, 2008, Ljubljana

Slika iz zvitkov

Potrebujemo: moder, rumen, rdeč in zelen kolaž papir, ki je z obeh strani enake barve (dobro je, če imamo malce trši papir, npr. 120 g/m²), zobotrebce, lepilo, olfa nož, ravnilo, karton različnih barv.

Iz zelenega papirja izreži 4 mm široke in 20 cm dolge trakove. Pomagaj si z ravnilom in olfa nožem ter podlago za rezanje. Potrebovali bomo približno 10 zvitkov, kar pa je seveda odvisno od tega, kakšno sliko smo si zamislili. Če želimo izdelati rdeče srce, si pripravimo karton v drugi barvi, da pride bolj do izraza. Nato na karton s svinčnikom narahlo narišemo srce v poljubni velikosti. Sedaj začnemo pripravljati zvitke: narezan trak tesno ovijemo okrog

zobotrebca in pustimo, da se zvitek razpre, nato konec traku zalepimo z lepilom. Take svaljke nato polagamo v narisano obliko tako, da pustimo med njimi malo prostora, 3-5 mm. Ko nam je slika všeč, svaljke previdno zalepimo na karton.

Poskusite izdelati tudi težjo obliko iz zvitkov, mogoče vaš vodov znak - to bo za vas dober izziv. Take slike so tudi lepo darilo.

Sive celice

Sudoku

2				6	9		4	8
			3			2	7	
	7			2	1	6	9	
4			6			5		
8		3		1	7			
5					2			6
7	9		1	3				2
	4		9	6	7			
6		8	2			1		

Premetanka »zveri naših gozdov«

Vstavi besede: POLH, RIS, SRNA, PRAVI ZAJEC, PODLASICA, MEDVED, DIVJA MAČKA, VOLK.

E	R	T	Z	U	I	O	P	Š	A	S	P
D	V	O	L	K	F	G	H	D	J	K	R
L	Č	C	V	B	N	M	U	I	Z	T	A
B	H	F	D	R	M	E	D	V	E	D	V
S	R	N	A	J	Č	L	T	J	C	V	I
S	L	O	V	E	N	I	J	A	O	L	Z
R	P	M	F	Z	U	R	Z	M	B	G	A
P	O	D	L	A	S	I	C	A	Š	P	J
F	L	P	O	I	U	S	T	Č	T	E	E
A	H	S	D	F	G	H	J	K	B	V	C
M	J	Z	T	R	G	F	C	A	T	R	I
L	O	V	E	F	A	F	G	H	J	U	S

Kviz - Taborniška (ne)znanja

- Kje zvežemo veje gostega grmovja za bivač?
 - Spodaj.
 - Ob strani.
 - Zgoraj.
- Iz česa izdelamo ogrodje za streho pri bivaču ob skalni steni?
 - Iz šibkih vej.
 - Iz močnejših vej.
 - Iz kamna.
- Pri izdelavi bivača ob polomljenem drevesu preverimo ...
 - da je deblo rjave barve.
 - da se ne more podreti oziroma pasti.
 - da je na krošnji veliko listov.
- Na osnovno palico za sleme pri strešnem bivaču pritrdimo ostale palice ...
 - poševno.
 - navpično.
 - vodoravno.
- Na hlod z obeh strani naložimo tanjše veje - tako dobimo naklon strehe, ki omogoča odtekanje vode. Za kateri bivač je to značilno?
 - Za strešni bivač.
 - Za bivač v jarku.
 - Za bivač ob podrtem drevesu.

Rešitve kviza iz prejšnje številke so: 1 - a, 2 - b, 3 - c, 4 - b, 5 - c.

Povežite vprašanja na levi strani s pravilnimi odgovori na drugi strani.

1. Pred desetletji so ga ponovno naselili v naše gozdove.	A. polh
2. Izjemno velika zver, ki se prehranjuje večinoma z rastlinsko hrano.	B. ris
3. Pri lovu se združuje v krдела.	C. srna
4. Zver iz družine kun, drug izraz je hermelin.	Č. pravi zajec
5. Plašna žival, ki doseže hitrost do 70 km/h.	D. podlasica
6. Je iz rodu jelenov, pogosto jo opazimo po naših gozdovih.	E. medved
7. Nočni glodalec, nanj priréjajo znamenite love.	F. divja mačka
8. Je sivorjave barve s košatim repom in črnimi progami po vsem telesu.	G. volk

Rešitev premetanke: 1 - ris, 2 - medved, 3 - volk, 4 - podlasica, 5 - pravi zajec, 6 - srna, 7 - polh, 8 - divja mačka.

Taborniška (ne)znanja

Bivaki - 5. del

Vrste letnih bivakov

V novembrski številki smo že pisali o materialih letnih bivakov in izdelavi strehe, medtem smo si ogledali vrste zimskih bivakov, tokrat pa nadaljujemo z značilnejšimi tipi oziroma vrstami letnih bivakov. Ne pozabite, da lahko kot zimski, sneženi bivač uporabimo tudi različne oblike letnih bivakov, le da za streho uporabimo sneg.

Bivač v grmovju

Veje gostega grmovja na vrhu zvežemo skupaj, da služijo kot ogrodje. Streho nato dopolnimo po enem izmed načinov, opisanih v prejšnji številki ali s pomočjo oblek, šotork ipd.

Bivač ob skalni steni ali pod previsom

Na skalo z nasprotni strani naslonimo nekaj močnejših vej, iz katerih izdelamo ogrodje za streho. Nato jo vpletemo na enega od možnih načinov, o katerih smo že pisali. Seveda pa lahko ob odprtini namesto uporabe vej zgradimo tudi dodaten zid iz kamenja.

Tadeja Rome

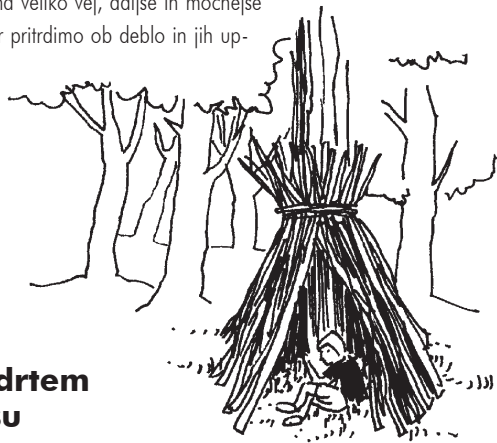

Arhiv ZTS

Ne pozabite, da je gradnja oziroma izbira oblike bivakov odvisna od lokacije, vremena, temperature, časa ter razpoložljivega orodja in materiala!

Ob debelu rastočega drevesa

Če ima drevo nizko raščene in dovolj dolge veje, jih upognemo in pritrdimo na tla - privežemo, obtežimo s kamni ipd. - in to uporabimo za izdelavo ogrodja, na katerega prepletemo kritino za streho. Če drevo nima veliko vej, daljše in močnejše prislonimo ter pritrdimo ob deblo in jih uporabimo kot ogrodje.

Ob podrtem drevesu

Na zavetrni strani deblo oklestimo, nato pa čez deblo prislonimo nekaj vej za ogrodje in vpletemo streho. Ležišče si pripravimo tik ob debelu.

Ob polomljenem drevesu

Najprej preverimo, da drevo ne more pasti in se podreti, nato čezenj naložimo nekaj dodatnih vej za ogrodje in naredimo streho.

Ob koreninah izruvanega drevesa

Korenine in zemlja na njih so zaščita z ene strani, na drugi strani pa dodamo močnejše palice (za ogrodje), ki jih nato prepletemo s kritino za streho.

Strešni ali slemenski bivač

Ima postavljeno osnovno palico za sleme (npr. med dvema drevesoma ali na prostem), na katero potem poševno pritrdimo ostale palice (ogrodje), jih prepletemo in dokončamo streho.

V jarku

Čez jarek položimo nekaj močnejših vej za podporo lažji sušici, ki jo položimo čez veje. Na hlod z obeh strani naložimo tanjše veje - tako dobimo naklon strehe, ki omogoča odtekanje vode - ter dodamo kritino (dokončamo streho).

Krauce (Kravice) Faca vod

Njihovi pašniki se nahajajo v Žireh in okolici, saj so iz Rodu zelenega žirka Žiri. Našo ljubo Zemljico Čtlačijo« okoli 14 let, torej so že starejše GG-jevke. Če pomislimo, da živalice, imenovane kravice, nežno mukajo in počasi mulijo travo, se človek vpraša, če ni morda napaka, da ima ta vod to ime. Niso namreč niti mirne (uf), niti tihe (uf, uf), namesto da bi sledile svojemu pastirju (vodniku namreč), mora pastir slediti njim ... Čredica petih Krauc:
Kr. Eda, Zala No., Nina Mo., Ela Re., Ko. Neža.

Uvod je napisal vaš vodnik. Vaš komentar?

Ponavadi ima naš vodnik predvsem same filozofske govore. Največkrat nas ne ganejo, tale pa nam je privabil solze v oči. Hec, hec, vseč nam je (smeh, op. a.).

Opišite se kot vod.

Pri tabornikih smo že kar precej časa, zamenjale smo že kar nekaj imen in vodnikov, sedaj pa smo že štiri leta Krauce in ostajamo pri tem. In priznavamo, da je Žvižg (vodnik) res trpežen, in upamo, da ostane z nami do konca, kot pravi pesem od Šifrerjal! Po horoskopu smo vodnar, dva leva, bik in tehtnica, naša skupna višina je 796,25 cm, skupna dolžina naših las je 172 cm, skupna teža pa, hm ... Vodnik in prijatelji pravijo, da znamo biti goveje težke.

Baje se dolgočasite!?

Ja, seveda, tistih par minutk vmes, ko nismo pri tabornikih, košarki, hrani, Facebook-u, prijateljih, spanju, glasbi, na pevskih vajah ali pri opravljanju!

Vse to?

Vse to in še marsikaj bi se našlo. Hi, hi, hi ...

Na katerih taborniških akcijah ste najbolj uživale?

Bile smo na ConCordiji, na Očistimo Slovenijo (vožnja s Kamškovim traktorjem), pa Močne ukane so bile kul in na območnem mnogoboju smo zmagale!

Sporočilo taborniškimi prijateljem in vesoljni ZTS Sloveniji?

Obiščite nas kaj tule na naših pašnikih v Žireh, če ne, se pa vidimo na naslednjem tekmovanju, akciji!

Svet živali

Navadni prerijski pes (*Cynomys ludovicianus*)

Prerijski pes je glodalec, ki živi v velikih in dobro oblikovanih živalskih skupnostih. Ljudje jih imajo za velike škodljivce in jih nenehno preganjajo, zato so jih na nekaterih predelih že popolnoma iztrebili. V naravi živijo v severnoameriški preriji in v severni Mehiki.

Način življenja

Socialna struktura prerijskega psa je podobna socialni ureditvi ljudi. Živijo v tako imenovanih mestih, ki so se včasih raztezala kilometre daleč - preden so ljudje prerijskega psa razglasili za veliko nadlogo.

Družinska skupnost sestoji iz odraslega samca, treh odraslih samic in večjega števila mladičev, ki živijo v podzemnem sistemu brlogov. Družinske zveze so zelo tesne, skupina družino in revir vneto brani pred tujimi priseljenci. Člani družine se dobro razumejo in so prijazen drug do drugega. Meje svojega revirja zaznamujejo tako, da se postavijo na zadnje tačke, dvigujejo glavo in spuščajo lajajoče tone (zaradi česar naj bi tudi dobili ime "psi").

V vsaki družbeni zvezi je najbolj pomembno medsebojno razumevanje in strpnost do članov družine. Prerijski pes ohrani socialno zvezo z ovohavanjem, kar je poseben obred, ki pove članom družine, kam so uvrščeni. Če se približa preriskemu psu, medtem ko varuje mejo, kakšen drug prerijski pes iz sosesčine, se le-ta splazi po tleh do prerijskega psa, ki varuje mejo, ga opazuje in čaka. Ko se dotakneta z nosovi, pokažeta zobe in se ovohata. Če se ne poznata, se eden umakne ali pa se spopadeta, če sta iz iste družine, pa grizljata drug drugega in se čistita.

Hrana in način prehranjevanja

Prerijski psi jedo trave (tudi žitarice) in podzemne rastline, ki jih najdejo v preriji. Še preden opazimo njihov talni kupček - vhod v brlog, lahko prepoznamo njihovo prisotnost po zunanjih talnih znakih. Vse velike rastline so obgrizene, na njihovih mestih se nahaja veliko semen, ki kmalu poženejo in zrastejo v nove rastline. Ravno ta hitra rast rastlin omogoča preriskemu psu stalen vir prehrane. Če ne bi bilo visokih trav, bi nekatere živali ostale brez zavetja pred plenilci. To bi pomenilo veliko nevarnost tudi za živali, ki prebivajo in se hranijo z visokimi travami. Prerijski psi si v času obilne hrane ustvarjajo maščobne zaloge, ki jih pozimi izrabijo.

Razmnoževanje

Zanimivo je, da je stopnja razmnoževanja prerijskega psa zelo nizka, kar pri drugih glodalcih ni mogoče. Samica skoti mladiče le enkrat na leto, v marcu, aprilu ali

maju. Vsako leglo ima največ štiri mladiče, ki ostanejo vsaj sedem tednov v podzemnem brlogu, kjer jih mati doji. Pri številnih sesalcih zapustijo mladiči svojo družino, ko so samostojni, ko se sami hranijo ali ko spolno dozori - pri prerijskih psih je obratno, starša zapustita mladiče, ko odrastejo. Ko mladiči še rastejo, si odrasli člani družine gradijo nove brloge na obrobju starih. Ko mladiči skrbijo sami zase, se starši preselijo v nove brloge, kar pomeni širitev populacije in pridobivanje novih življenjskih prostorov.

Ali veš, da ...

- ... imajo ljudje prerijske pse tudi kot domače ljubljence?
- ... so leta 1905 populacijo prerijskega psa v Teksasu ocenili na 800 milijonov živali, do 70. let 20. stoletja pa se je stalež znižal na 2,25 milijonov prerijskih psov zaradi izgube življenjskega prostora in razvijanja kmetijstva?
- ... njihove brloge zelo rade uporabljajo žuželke, plazilci, miši, kunci, jezevci in številne druge živali?
- ... prerijski psi ob doseženi maščobni rezervi nekaj časa ne jedo?

Osebni podatki

- Telesna dolžina: 28-35 cm
- Dolžina repa: 7-12 cm
- Teža: 0,9-1,36 kg
- Čas parjenja: februar-april
- Trajanje brejosti: 30-35 dni
- Število mladičev: 3-5
- Obnašanje: živi v družinskih skupnostih do 20 živali
- Oglašanje: opozorilno lajanje, vreščavo kričanje
- Hrana: trave (tudi žitarice) in druge prerijske rastline
- Življenjska doba: do 8 let v ujetništvu

Tadeja Rome

Domen Šverko

Boris Mrak

SiNi

INTERVJU

Načelnica za program v ZTS

Polona Rožman

Pred malo manj kot dvema letoma si postala članica IO ZTS, zadolžena za področje programa. Takrat si za revijo Tabor dejala, da mladinske organizacije in s tem tudi taborniška s težavo sledijo spremembam predvsem zato, ker dolgo traja preden se spremembe implementirajo. Kaj meniš o tej izjavi sedaj, ko je za teboj že skoraj dve tretjini tvojega mandata?

Sedaj se še bolj strinjam s to izjavo. Takrat sem v bistvu povzemala moje predhodnike ter izkušnje drugih in tujih skavtskih organizacij. Sama se s tem prej nisem srečevala in nisem imela možnosti nikjer tega spoznati. V organizaciji trenutno nimamo nekega učinkovitega orodja, ki bi tiste, ki želijo prispevati »nekaj več«, učinkovito vpeljali in pripravili na odgovorne funkcije. Spremeniti moramo način mišljenja. Na lokalni ravni nam je dosti lažje vpeljati neko idejo, na državni ravni gre pa vse bolj počasi.

Tabornica si od leta 2001 in v teh desetih letih si opravljala že kar nekaj odgovornih funkcij. Pri svojem delu si se srečevala z vsakovrstnimi zadevami in jih tudi uspešno reševala. Bi se moral taborniški program korenito spremeniti in prilagoditi spremembam v družbi? V katero smer razmišljaš in kaj bi spremenila v taborniškem programu?

Če izvajamo skavtsko metodo, kot je treba in v celoti, potem ne potrebujemo nobenih korenitih sprememb. Spremeniti moramo nas same, naše razmišljanje. S tem mislim predvsem, da moramo biti odprti in pripravljeni spreminjati mnenje in sprejemati spremembe ter jih seveda tudi uvajati.

To bi radi dosegli: bolj odprt taborniški program in naše razmišljanje. Program imamo za člane in izvajalce še vedno samo v pisani, knjižni izdaji. Take »programe« je težje spreminjati, kot na primer elektronske različice. Seveda ima vse svoje prednosti in slabosti. Razširiti moramo ponudbo, biti bolj dovtetni in hkrati ohranjati svoje bistvo. **Pri spreminjanju dejavnosti organizacije je treba doseči konsenz med vsemi člani. Postopek spreminjanja znotraj organizacije in pridobivanje soglasja vseh udeležencev je v taborniški organizaciji dolgotrajen - vsaj tako si izjavila. Bi tak postopek lahko skrajšali, da bi se organizacija hitreje odzivala na spremembe v okolju, ki so vse hitrejšje?**

Vse se da, če se hoče, sem že prej omenila. Niso zadosti zapisane spre-

membe, treba jih je vpeljati in tukaj se pogosto zatakne. Niso vsi pripravljeni sprejeti tega, ampak to se počasi spreminja. Na srečo smo še vedno mladinska organizacija, kar pomeni, da so mladi gonilna sila gibanja in mladi so in smo tisti, ki smo še najbolj dovtetni za spremembe. Da pa ne bi mislili, da so te »težave« izključno v domeni ZTS-a. Vem, da se prej ali slej večina organizacij z večjim številom aktivnega članstva sreča s takimi in lahko še dosti hujšimi ovirami. Če ima organizacija izdelano vizijo in je v to, kar dela, prepričana in verjame, se bo vedno našla pot. Nejc Zaplotnik je zelo lepo povedal: »Kdor išče cilj, bo ostal prazen, ko ga bo dosegel, kdor pa najde pot, bo cilj vedno nosil v sebi.« Postopne spremembe, jasen cilj in dovolj človeškega potenciala, pa smo zmagali.

Ali je komisija, ki jo vodiš pri IO ZTS, od kar si jo prevzela, že pripravila programske spremembe in jih poslala v razpravo? Kdaj oziroma v kako hitro bi te spremembe lahko implementirali v ZTS?

Žal se vse skupaj ne odvija tako, kot smo si zamislili in želeli. Nekako smo obtičali in se sedaj ponovno »prebujamo« in planiramo naprej. Se pozna, da ni profesionalne podpore za nami. Ni pa vse obstalo, več se na primer dela na okoljski vzgoji, in če bo vse, kot mora biti, bomo vodnikom že v tem letu ponudili nabor okoljskih delavnic. Na skupščini se bomo že odločali o tem, ali želimo prenovljene veščine, ki jih je »skupina za prenavo veščine« pripravila. Dodali bomo tudi dve novi

veščini s področja duhovnosti, ki jih bo pripravila komisija za duhovnost v ZTS. Kmalu vam bomo predstavili, kako smo si zamislili učinkovitejšo pripravo GG-jev na služenje, ki ga kot PP-ji izvajajo. Na raznih tečajih smo vedno pripravljene predstavljati tudi programe, ki jih ponujajo druge nevladne organizacije ter zavodi. S tem mislim predvsem, da želimo PP-je in RR-je navajati k temu, da je treba pogledati tudi čez meje naše ograje in prepoznavati vsebine, ki bi jim lahko popestrile njihovo taborniško pot.

Kako hitro bomo spremembe implementirali, pa je predvsem odvisno od »uporabnikov«, torej nas samih in tega, kako uspešni bomo z marketin-dom sprememb.

Ali smo taborniki sposobni hitrega prilagajanja spremembam v okolju, ki se nam nenehno dogajajo? Katere so pomanjkljivosti sedanjega programa, ki ga imamo? Kako dopolniti program, da bi ta bil čim privlačnejši za člane? Kaj bi morali spremeniti oziroma dopolniti po tvojem mnenju? Je tak dokument že v pripravi ali celo že pripravljen za javno razpravo?

Seveda smo sposobni hitrega prilagajanja. Vprašanje pa je, ali smo zmožni slediti temu. Zanimivo je, da so spremembe del našega vsakdana, težje jih pa vpeljemo v obstoječ, tradicionalen sistem. Ta sistem nam po eni strani predstavlja eno trajnost, kredibilnost, varno okolje, po drugi stani pa predstavlja oviro v tem hitremu tempu življenja. In utopija je razmišljati o programu, ki bo vsem všeč. Program mora biti dovolj odprt, da se lahko čim več mladih identificira z njim, hkrati pa dovolj zaprt, da še vedno ohranjamo našo pristnost. Odgovarjati mora potrebam generacije, ki ga izvaja. To, kar je veljalo in še velja za mene kot vodnika, ni nujno »uporabno« za vodnika danes. Ne govorim o vsebini, govorim o načinu podajanja

vsebine. Zato je pomembno, da so tudi mladi ljudje vpeti v proces prenove programa oziroma v vse spremembe v organizaciji. Mladi se morajo zavedati, da nam bodo kompetence, ki jih je že kot MČ pridobili pri tabornikih, pridejo prav šele čez toliko let. Če bodo znanja in kompetence, ki so jih v nevladnem sektorju pridobili, znali uspešno prepoznati, potem bodo zagotovo korak pred vrstniki na trgu dela. Nekaj se na prepoznavanju kompetenc že dela, veliko je pa treba še narediti.

Katera znanja in spretnosti bi v taborniški organizaciji morali razvijati in jih tudi poudarjati v družbi ter s tem jasno pokazati mladim in družbi, kaj so prednosti naše organizacije?

Že sedaj je mladim v naši organizaciji na voljo kar nekaj izobraževanj, ki so za skavtske organizacije specifična, in te moramo razvijati naprej. Govorim o specialističnih tečajih, tekmovanjih, organizacijskih in menedžerskih sposobnostih. Premalo pa znamo ta znanja ozaveščati in jih prepoznavati kot pomembne kompetence. Več moramo delati na tem. Ni dovolj da napišeš v življenjepis, da si bil nekoč tabornik (ali si mogoče še). Koliko nas je k temu dodalo, da smo se s tem naučili načrtovanja in organizacije, projektne in timskega dela, komunikacije z različnimi javnostmi, mentorstva, javnega nastopanja, vodenja itd. To so znanja in veščine, ki nam bodo prišle prav pri našem delu in so lahko produkti vsake taborniške poti.

Kako bi taborniška javnost sprejela dopolnitve in posodobitve programa? Je članstvo v tem trenutku pripravljeno na spremembe?

Izkušnje ostalih skavtskih organizacij, ki so šle po podobni poti, po kateri tudi mi počasi stopamo, so pokazale, da je treba neprestano komunicirati s ciljnim javnostmi in jih vpeti v različne faze razvoja ter do neke mere upoštevati njihove pripombe in želje.

Na Irskem so na prenovi programa delali tri leta, vendar ga je skupščina nato zavrnila ravno zaradi premalo poznavanja vsebine. Program je zelo zanimiv in vsebinsko dodelan, ampak je bilo treba najprej izobraziti določeno kvoto vodij in vodnikov, da so ga na naslednji skupščini sprejeli. Upam, da bomo izkušnje drugih znali uporabiti pri naših spremembah. Članstvo pa je vedno pripravljeno na spremembe, če jim znamo to približati in utemeljiti.

Ali se komisija za program pod tvojim vodstvom ukvarja tudi s programom grč in kako jih pridobiti za aktivnejšo podporo taborniški organizaciji? Je to sploh možno uresničiti ali pa je bolje prepustiti to vprašanje v reševanje vsakemu rodu posebej?

Gotovo ima vsak rod recept, kako obdržati grče v svojem rodu. In prav je tako. Škoda je le, da si teh izkušenj ne izmenjujemo toliko med seboj. V okviru komisije smo lani organizirali delavnico na temo, kako organizirati kvalitetna in programska bogata družinska taborjenja, vendar žal delavnica ni bila izpeljana, ker ni bilo zanimanja zanjo. Bolj kot v programski komisiji, bi bile lahko grče (in tudi nekatere so) bolj aktivne v izobraževalnem sektorju oziroma bi se njihov potencial lahko bolj izkoristilo.

Ali je nadaljnji razvoj taborniške organizacije možen brez nenehne prilagajanja razvoju družbe, v kateri deluje? Kaj bi ti osebno spremenila ali dala pobudo, da se spremeni v ZTS? Je to program? Organiziranost delovanja? Večji poudarek na oblikovanju strategije razvoja ZTS? Morda kaj drugega?

Brez sprejemanja in vpeljevanjem nenehnih sprememb, ki nam morajo postati navada tudi znotraj našega dela pri tabornikih, se nam ne piše dobro. Definitivno nam manjka en strateški dokument o razvoju in rasti naše organizacije. Velikokrat si zastavljamo samo kratkoročne cilje, nimamo pa izdelanega razvoja za naslednjih 10 let.

To nam manjka in tukaj vidim tudi enega od vzrokov, zakaj ne moremo na državni ravni vpeti več prostovoljcev, kot bi jih sicer lahko.

Bliža se 22. februar, dan ustanovitelja (Fouder's Day, rojstni dan ustanovitelja skavtskega gibanja, Roberta Badena-Powella). Ali je komisija, ki jo vodiš, za ta dan pripravila kako vseslovensko akcijo?

Ne, komisija sama ne pripravlja nobene vseslovenske akcije. Teh bo letos še veliko. Gotovo pa tega dne ne bomo spregledali, za kar bo poskrbela Komisija za odnose z javnostmi, nekaj pa lahko preberete že v tej številki Tabora.

Ali v komisiji za program razmišljate o vsakoletni prireditvi v okviru 22. februarja? Ali morda dajete večji poudarek 22. aprilu, dnevu ZTS? Katera možnost se ti zdi bolj pomembna in sprejemljiva za slovenske tabornike? Ali lahko to obrazložiš?

Nismo še razmišljali o tem, mogoče pa je čas, da pričnemo. Gotovo se več tabornikov bolj identificira z 22. aprilom kot pa z 22. februarjem. Pri nas imamo že tako problem z identifikacijo članov z organizacijo, ker je pripadnost rodu, sploh pa vodu, dosti večja. Meni se zdita obe pomembni, saj sta oba datuma nekako naša rojstna dneva. Je pa res, da 22. april sovpada tudi z dnevom Zemlje in zato mogoče ne zaidemo tako pogosto v medije, kot bi lahko, imamo pa veliko več možnosti za obeležitev tega dne in lažje približamo našim staršem in lokalni skupnosti taborništvo.

Kako je bilo z obeležitvijo dneva ustanovitelja v preteklih letih, ko še nisi bila članica IO ZTS in zadolžena za program?

Vem, da smo vedno dobili s strani pisarne ZTS ali IO-ja informacije, napotke ali predloge za izvajanje aktivnosti za obeležitev tega dne. Jaz ta dan vidim predvsem kot priložnost, da se osebno zavemo tega, kar delamo zakaj to delamo.

Tabor na obisku

Leta 2005 se je mlada taborniška družina Kovačič preselila v Dovže v Mislinjski dolini. V tem obdobju so iskali možnosti, kje bi lahko svojim otrokom ponudili taborništvo. Tako je leta 2007 nastala ideja, da se sestanejo s starešino RJZ, načelnikom območja ter starešino Milanom Župancem - Kunto. Aktivno so iskali otroke od 8. razreda naprej in s pomočjo hčerke Ajde so našli devet taborništva željnih sošolcev in sošolk. Z veliko podporo staršev je bil leta 2007 sklican prvi in prelomni sestanek.

Tako je ideja spet našla prave ljudi. Skupina osnovnošolcev se je začela aktivno pripravljati na vodniško šolo. V podporo in pomoč sta prvi priskočili vodnici RJZ, Tea Drev in Tadeja Melanšek, ki sta kasneje postali tudi načelnici Rodu mrzli studenec (RMS). Od starejših tabornikov RMS-ja pa sta se aktivno pridružila sedanji starešina rodu, Franjo Plevnik - Frenk, ter sedanji starešina GG, Tomaž Kure - Ivič.

Skrozi vse leto so pridobivali znanja in ideje z različnih predavanj, ki so jih izpeljali taborniki iz RJZ, poleti pa so v Ribnem pri Bledu pokazali svoje znanje in tako postali vodniki. Kmalu je bilo novo taborniško leto in vsi smo nestrpnost čakali naše najmlajše tabornike. In prišla je prva sobota v oktobru 2008, ko se je pred OŠ Mislinja zbralo 45 novih tabornikov. Dobili smo tudi prvo taborniško mentorico, Darjo Žuber. Ob pogledu na mlade tabornike nam je srce močno razbijalo, vendar se ta številka nikakor ni ustavila. Tako nas je bilo ob koncu taborniškega leta vseh skupaj kar 106.

Dobro sodelujemo... Foto: Primož Kovačič - Dohtar

Rod mrzli stud

Začetek taborništva v Mislinji sega že pred leto 1969, ko so v okviru odreda Severni kurir v Mislinji ustanovili prvo četo, Četa Zdravka Čebularja. Ta je uspešno delovala vse do leta 1977, ko je nastal odred Mrzli studenec. Ideja o taborništvu se je širila in s tem se je tudi povečevalo članstvo. Vendar pa ta idila ni trajala večno, saj je rod doživel velik padec.

Naučili smo se nakaj o pionirstvu. Foto: Primož Kovačič - Dohtar

Taborniški petki

Vodovi sestanki vsak petek potekajo v taborniški koči in v prostorih OŠ Mislinja. V rodu delujeta dve družini (MČ in GG), kar skupaj šteje osem vodov ter PP kljub. Vodniki poskrbijo, da tabornikom nikoli ni dolgčas in da komaj čakajo petek. Imajo vodnike, ki so že vnuki in vnukinje iz zgodovine RMS-ja vodilnih tabornikov, da o otrocih starih tabornikov in tabornic sploh ne govorimo.

Čas najraje preživljajo v dobri družbi tabornikov, zato organizirajo veliko taborniških akcij ter pomagajo pri prireditvah v lokalni skupnosti. Jeseni vsako leto sodelujejo na prireditvi Pozdrav jeseni, organizirali pa so tudi druženje na kmetiji, kjer so pomagali pri jesenskih opravilih in se prijetno zabavali. Praznično vzdušje so lani pričarali z dobrodelno prireditvijo Mislinjski taborniki za mislinjske otroke, kjer so zbrani denar podarili skladi OŠ Mislinja za pomoč otrokom družin v stiski. Pozimi vikende preživljajo na zimovanjih, izobraževalnih in motivacijskih vikendih, spomladi pa poleg vseh dogodivščin sledi še bivakiranje, sprejem novih članov ter čistilna akcija. Taborniško leto zaključijo z nepozabnim taborjenjem v Ribnem pri Bledu.

enec Mislinja

Teja Čas

arhiv RMS

Foto: Primož Kovačič - Dohtar

Uživamo in malo delamo na kmetiji.
Foto: Primož Kovačič - Dohtar

Klepēt z načelnico Teo Drev

Kaj je skrivnost vašega uspeha? Kako vam je uspelo po mnogih letih spet obuditi rod in pridobiti tako veliko članov?

Taborništvō v Mislinji je nekakšen magnet, ki nam omogoča, da izpeljemo svoje ideje. Vsekakor pa nam je to uspelo z dobro voljo, zagnanostjo, dobro pripravljenim programom ter s pomočjo staršev otrok, ki so bili aktivni taborniki in so naklonjeni tej obliki prostega časa. Na ta uspeh smo vsi zelo ponosni.

Kakšni so tvoji cilji in cilji celotnega roda za prihodnost?

Želimo si, da bi se čim več mladih v Mislinji odločilo za kvalitetno preživljanje prostega časa v naravi in bi s tem še dolga leta gojili taborniški duh v tem majhnem kraju.

Zakaj ste RMS najboljši rod?

Ker smo v kratkem času uspeli v mislinjski občini s svojim delom in zglōdom prepričati starše, da nam zaupajo svoje otroke. Po številu mladih članov smo eno izmed številnejših društev.

Tabornica si ker ... je to preprosto moj način življenja in se od tega ne morem ločiti.

Rod organizira prav posebno akcijo za PP-je, imenovano "Survivor". PP-ji morajo v naravi preživeti z minimalnimi potrebščinami in hrano ter si izdelati bivač iz naravnih materialov, v katerem prenočijo.

Do sedaj so organizirali že kar nekaj zelo uspešnih skupnih akcij z rodovi iz območja in želijo to nadaljevati. Pravijo pa tudi, da boste še veliko slišali o njih, saj so glasni in jih boste srečali na kakšnem tekmovanju ali izobraževanju. In kot pravi slovenski pregovor: »Dober glas seže v deveto vas!«

Rodova uprava

Starešina: Franjo Plevnik - Frenk

Načelnica: Tea Drev

Načelnica MČ: Tadeja Melanšek

Načelnik GG: Anže Jeromel

Starešina GG: Tomaž Kure - Ivič

Načelnica PP: Lucija Kovačič - Lučka

Starešina PP: Primož Kovačič - Dohtar

Mentorica: Gordana Kranjc

Vodniki MČ: Petra Miklašič, Sara Garnbret,

Andraž Podjaveršek, Ana Krajnc, Nastja

Uršej, Tomaž Praznik

Vodniki GG: Ajda Kovačič, Žiga Skobir,

Daša Jehart, Anže Jeromel, Lenart Žuber

Rod v številkah

MČ: 33, GG: 36, PP:9, RR:3, Grče:8,
SKUPAJ: 89

Leta 2014 ZTS gosti 40. Svetovno skavtsko konferenco in 12. Svetovni skavtski forum mladih

Trikrat hura za ZTS!!! Zadnje mesece smo veliko časa in energije posvečali kandidaturi Zveze tabornikov Slovenije, nacionalne skavtske organizacije za gostiteljstvo naslednje svetovne skavtske konference in svetovnega skavtskega foruma mladih. V Braziliji sta bila trud in energija poplačana ter želje uresničene, zato julija 2014 pričakujemo v Sloveniji več kot 1500 tabornikov/skavtov z vsega sveta. Več o dogajanju v Braziliji v rubriki Svetko poroča, o konferenci pa na spletni strani www.wsc2014.si.

Delavnica za rodove propagandiste

16. februarja 2011 ste vsi zadolženi za promocijo, stike z različnimi javnostmi in propagando v rodu oziroma tudi širše vabljeni na PR delavnico. Prijave zbiramo do 11. februarja (petek), vsi zainteresirani sporočite vaše ime in telefonsko številko na baca@rutka.net. Delavnica bo potekala od 17. do 19. ure v prostorih stavbe E, Tehnološki park 24, 1000 Ljubljana (do tja pelje LPP št. 14). Vabljeni, zanimivo bo!

ZTS partner pri popisu divjih odlagališč 2011

ZTS je kot partner pristopil k novemu projektu Društva Ekologi brez meja, Popis divjih odlagališč 2011, v okviru katerega bo od začetka marca do sredine aprila potekal popis divjih odlagališč po vseh občinah v Sloveniji. S tem bomo prostovoljci dogradili in posodobili prvi nacionalni register divjih odlagališč, ki je nastal v letu 2010. V veliko pomoč pri izvedbi projekta bo tudi sodelovanje prostovoljcev in članov partnerskih organizacij, med katerimi je tudi ZTS, navsezadnje smo že v 80-ih letih v okviru Ekološke izvidnice mi razvili to dejavnost.

K popisu je vabljena vsa slovenska javnost, aktivno udeležbo v projektu pa je že napovedalo 15 ključnih partnerjev lanske akcije Očistimo Slovenijo v enem dnevu! Pred začetkom popisa bodo organizatorji po 12 slovenskih krajih izvedli delavnice za usposabljanje popisovalcev, ki bodo vsako leto pregledovali prijavljena odlagališča v Registru. Državi

in občinam bo register z rednim vzdrževanjem, enostavnimi prijavi divjih odlagališč in njihovo razvrstitvijo po prioriteti sanacije na enem mestu omogočal spremljanje trendov na področju nelegalnega odlaganja v Sloveniji ter zagotovil preko 10 milijonov evrov prihrankov.

Več informacij sledi, lahko pa jih najdete tudi na spletni strani www.očistimo.si. Išče pa se tudi koordinatorja projekta - vsi zainteresirani čim prej pišite na pisarna@zts.org.

Revija Tabor in naslovniki

Te dni rodovi tajniki pospešeno zaključujejo vnašanje podatkov o članstvu v skupno bazo. Želimo si, da bi februarско številko revije poslali vsem članom - posameznikom in to na pravilne naslove. Ker redno dobivamo na sedež ZTS okoli 50 zavrnenih pošilk, vas prosimo, da vnesete točne naslove in tudi druge podatke. Ob tem naj vas spomnimo na možnost, da v primeru, da k neki družini prihaja več revij (ker ima družina več članov pri tabornikih), lahko za morebitne odvečne izvode navedete kak drug naslov za pošiljanje revije. Recimo, otroški oddelek bolnišnice, občino ali lokalno skupnost, društvo upokojencev, šolo, knjižnico ipd. Za podrobnosti postopka povprašajte na sedežu ZTS. ■

Vaše predloge in pripombe nam pošljite na io.zts@rutka.net.

Delni sončni mrk 4. januarja

Misija KeplerGlavno poslanstvo Nasine misije Kepler je iskanje Zemlji podobnih planetov zunaj našega Sončnega sistema. Zakaj zunaj? Enostavno zato, ker planete v našem Osončju bolj ali manj že poznamo in noben izmed njih ni ravno primeren za oblike življenja, ki jih poznamo na Zemlji. Misija je dobila ime po znanem nemškem matematiku in astronomu Johannesu Keplerju, ki je v 17. stoletju s svojim delom postavil nove temelje v razumevanju gibanja planetov (in drugih teles) v sončnem sistemu. Osnova projekta Kepler je vesoljski teleskop, ki so ga imenovali kar »Kepler«. Teleskop že od leta 2009 kroži podobno kot Zemlja v orbiti okoli Sonca in ves čas snema isti del zvezdnega neba, ki obsega dele treh ozvezdij - Laboda, Lire in Zmaja - in spremlja rahle začasne zatemnitve vseh zvezd, ki so v vidnem polju teleskopa. Eden od vzrokov takih zatemnitev je lahko tudi planet, ki kroži okoli zvezde in jo občasno zasenči (navidezno jo prečka). Logično je, da je veliko lažje na tak način najti velik planet kot manjšega, saj manjši planet povzroči manjšo, težje izmerljivo razliko v siju zvezde. Podatki se spremljajo in analizirajo v Nasinem centru. NASA je pred kratkim objavila, da so našli prav v okviru tega projekta do sedaj najmanjši planet. Planet Kepler 10b je tako prvi planet, odkrit izven našega sončnega sistema, ki je po velikosti primerljiv z Zemljo. To naj bi bil trden planet, ki kroži zelo blizu svoje matične zvezde Kepler 10, ki je tudi po velikosti zelo podobna našemu Soncu. Nahaja se na predelu neba, ki spada v ozvezdje Zmaja. Sicer pa je zadeva daleč od »Raja«. Kepler 10b obkroži svojo matično zvezdo prej kot v enem dnevu. Za primerjavo Zemlja obkroži Sonce v enem letu. Merkur, ki je v našem Osončju najbližje Soncu, je dvajsetkrat dlje kot Kepler 10b in že na njem je peklenko vroče. Na planetu Kepler 10b pa je temperatura okoli 1300 stopinj, kar zadošča, da se tali zlato. Toliko o trdnosti prvega ekso-rocky planeta!

Vesoljske ladje, ki naj bi 21. decembra 2012 prišle na ZemljoSlovenski medijski prostor je 17. januarja preplavila novica, da so v bližini Plutona odkrili objekte pravilnih geometrijskih oblik, ki se linearno gibljejo proti nam. Sklepajo, da gre za vesoljske ladje, ki naj bi do Zemlje prispele prav na Majevski apokaliptični datum, 21. decembra 2012. Podoben članek je bil na internetu objavljen že 8. decembra 2010 na naslednji spletni strani: <http://www.examiner.com/ufo-in-canada/3-very-large-objects-space-flying-to-earth> Kot vir fotografij navajajo astronomsko stran »www.sky-map.org«, na kateri so posnetki zvezdnega neba stari že več let in v nobenem

primeru ne gre za nove posnetke. Če tu vnesete navedene podatke: »19 25 12 -89 46 03« ali »16 19 35 -88 43 10« ali »02 26 39 -89 43 13«, boste na teh mestih našli opisane lise, ki pa niso nič drugega kot napake zaradi prehoda med barvnimi in črno-belimi fotografijami v programu. Tudi na drugih mestih lahko najdete podobne lise, npr. na »05 55 15 +03 07 24« v Orionu, torej na koordinati, ki jo lahko sami preverite s teleskopom na našem nebu, pa boste videli, da ne boste tam našli ničesar!

Napake na koordinatah iz teksta. Zgornja je tista, ki ni navedena v medijih, in še veliko je podobnih. Poigrajte se in poiščite še kakšno. Lahko je zelo zabavno! Vir: Izrez koordinat na "www.sky-map.org"

KOSOBRIŃOVI PRIPRAVKI

Kosobrin

Špinača (*Spinacia oleracea*)

Špinača izvira iz Azije. Arabci so jo preko Španije prinesli v Evropo. Ker je cenjena v prehrani, je razširjena po vsem svetu. Tudi pri nas jo gojijo na vsakem vrtu. Spada v družino metlikovk ali lobodovk. Je enoletna ali dvoletna rastlina.

Učinkovine: beljakovine, ogljikovi hidrati, provitamin A, vitamini B1, B2, B6, C, E, K, rudninske snovi, natrij, kalij, kalcij, magnezij, železo, oksalna in sečna kislina.

Uporabnost: juhe, prikuhe, polpeti, dodatek k solatam, nadevi, čaj, sok, vino.

Zdravilnost: slabokrvnost, jetra, sladkorna bolezen, vnetje prebavil, pljučne bolezni, pospešuje rast, zunanje pri opeklinah, za boljše umsko delo.

Opozorilo: Škodljivost špinače je posledica velike količine oksalne in sečne kisline, zato je ne smejo uživati ljudje, ki imajo težave z ledvičnimi in žolčnimi kamni, protinom, artritisom, revmatizmom, nosečnice, doječe matere in dojenčki. Koncentracija nitritov se v zmrznjeni špinači močno poveča, znane so celo smrtne zastrupitve.

Proti zaprtju

Napitek naredimo tako, da eno čajno žličko posušenih semen špinače kuhamo v skodelici vode od časa, ko zavre, še dve minuti. Pustimo stati eno uro, odcedimo in pijemo trikrat na dan.

Špinačin nadev za palačinke

Potrebujemo: 2 skodelici špinačnih listov in 1 skodelico narezane cvetače, 3 žlice skute, 1 žlica kisle smetane, nekaj kapljic limone, sol in poper po okusu.

Priprava: Cvetačo kuhamo v slani vodi in ko je že skoraj mehka, dodamo še špinačo. Kuhamo še 10 minut, nato vse skupaj odcedimo, sesekljam, dodamo skuto, kisko smetano, sol in poper in nekaj kapljic limone.

Polpete iz špinače

Potrebujemo: 3 žlice olja, 1/2 čebule, 1/4 kg kruha, malo vode, poper, sol, zelen peteršilj, 4 skodelice dušenih sesekljanih listov špinače, 2 jajci, moko po potrebi, strok česna, olje za peko.

Priprava: Na olju svetlo prepražimo drobno sesekljano čebulo, primešamo drobno namočen kruh, malo zalijemo (lahko z jušno vodo) z vodo in prekuhamo. Ohladimo, popramo, začинimo s strtim česnom, sesekljanim peteršiljem in posolimo. Primešamo sesekljane špinačine liste in jajci. Po potrebi dodamo še moko. Oblikujemo polpete in spečemo v vročem olju.

Špinačina juha

Potrebujemo: 6 dag masti, 1 čebulo, 2 krompirja, 2 skodelici grobo sesekljanih prevretilistov špinače, jušno zelenjavo, sol, 2 žlici kisle smetane.

Priprava: Sesekljano čebulo in na kocke narezan krompir prepražimo na masti, dolijemo vodo in dušimo do mehkega, dodamo liste špinače, zalijemo z vodo, v kateri smo pred tem skuhal jušno zelenjavo. Ko prevre, dodamo 2 žlici kisle smetane, dobro premešamo in solimo po okusu.

Vse to in še več na Rastlin'cah (tečaj poznavanja rastlin za prehrano in zdravje).

Imeti vod GG

Barbara Bačnik - Bača

Bodite vod, ki je posadil drevo

Kako se tabornik počuti v gozdu? Kot doma. Zakaj? Tudi zaradi dreves. Dokazano je namreč, da imajo območja, kjer je veliko dreves, tudi nižjo stopnjo kriminala in manj obolenj pri ljudeh.

Najprimernejši čas za sajenje drevesa je v našem podnebju zgodnja pomlad (torej kmalu) ali jesen. Drevesa z močno koreninsko osnovo, vzgojena v drevesnicah, pa lahko sadimo kadarkoli.

Razlogi, zakaj posaditi drevo

Razlogov je seveda ogromno. Drevo daje toploto in senco, s svojimi plodovi nas hrani, ustvarja naše spomine in nudi zavetišče. Drevo je človekov prijatelj. Nov vodov projekt je lahko povezan z drevesom, ki si ga sami izberete in posadite ter tudi vi postanete njegovi prijatelji.

Kako posaditi drevo?

Najprej morate poiskati oziroma določiti primerno lokacijo. Pri tem razmišljajte dolgoročno: Kako visoko bo zrastle drevo, kako široka bo njegova krošnja, kako široko in globoko se bodo razširile njegove korenine? Mogoče se lahko obrnete tudi na šolo, kjer se sestajate in povprašate za mnenje ter dovoljenje. Možnost je tudi rob gozda, kjer imate svoj vodov kotiček ali domači vrt enega od članov.

Izbira drevesa je stvar okusa. Seveda pa moramo izbrati vrsto drevesa glede na lokacijo in namen. Vprašati se morate, kako boste zanj skrbeli, boste lahko obirali plodove (želite uživati v sladkih sadežih jabolane, češnje ali slive), ali želite drevo, ki daje senco, kisik, ne pa užitnih plodov (lipa, hrast, divji kostanj).

Priporočljivo se je posvetovati o primernosti izbire s strokovnjakom v drevesnici, ki bo svetoval primerno sadiko glede na zemljo in klimatske razmere.

Od orodja potrebujete kramp, lopato, malo težje kladivo in če je možno tudi samokolnico. Poleg sadike boste potrebovali še gnojilo (mineralno gnojilo ali hlevski gnoj, ki je seveda boljše), količek in vrvico za povezovanje.

Najprej izkopljite luknjo, premera 80 do 100 cm, globoko približno 60 do 80 cm. To se sicer sliši enostavno, a v praksi ljudje pogosto izkopljejo jame, ki so pregloboke in preozke, zato drevo v njih ne more razviti močnih korenin. Jama naj

bo vsaj trikrat tako široka, kot je koreninska osnova drevesa, in prav toliko globoka. Če je zemlja trda in zbita, izkopljite nekoliko večjo jamo in zemljo v njej zrahljajte.

Vizkopano luknjo najprej položite na glavo obrnjeno rušo, nato nasujte gnojilo. Potem severno od mesta, kjer bo sadika, zabijte količek. Posadite drevo tako globoko, da bo del, kjer se deblo razcepi v korenine, tik nad površjem. Preden jamo zasujete z zemljo, se prepričajte, da drevo v njej stoji ravno, ter krepko potepčajte.

Na koncu sadiko 'na osmico' privežite h količku, da bo lepo rasla v pravo smer, torej navzgor. Zalivajte jo enkrat na teden vsaj prvo leto rasti in enkrat mesečno naslednji dve leti.

Prijetna obveznost

Spremljajte rast drevesa. Še posebej v prvih mesecih in letih bo drevo potrebovalo občasno zalivanje, gnojenje, morebiti pa tudi pomoč pri odganjanju škodljivcev ali boleznih ter obrezovanje. Tako ga lahko z vodom obiskujete in skrbite zanj, kot bo to novo drevo celo svoje življenje skrbelo za vas.

Rast in uspevanje vašega drevesa lahko fotografirate in iz slik naredite album vašega uspeha ter tako sledite razvoju in rasti vodovega drevesa.

Že veš, kako pripovedovati zgodbe?

Utrinek s predavanja na Tabolatoriju, 20. novembra 2010, lep sončen dan ob Jadranski obali.

Spoštovani,

odkril vam bom skrivnosti, ki jih še nikoli niste videli, ki se skrivajo v predoru pod grajskim gričem, iz katerega bruhajo ognjeni zublji zmaja, ki ga vidijo le tisti, ki vedo, da še obstaja. Še več vam bom odkril, ko se boste potopili v to pravljično ...

Da pa ne bomo dolgovezili, naj povem, da zagovorništvo ni nekaj povsem novega, da gre za stvar, ki jo že vsi poznate, le drugače ji rečete.

Foto: Andriana Janičijević

Pa se vrnimo na začetek. Kaj je namen organizacije, ki ji pripadamo?

Namen taborniške organizacije je predvsem prispevati k vzgoji mladih s pomočjo vrednostnega sistema in tako pomagati graditi boljši svet, kjer se lahko ljudje polno uresničijo kot posamezniki in tvorno delujejo v družbi.

Zakaj se v tem trenutku vračam na to vprašanje? Ker je pomembno oziroma najpomembnejše, da vemo, kaj zagovarjamo, kaj predstavljamo javnostim, kaj smo mi sami. Kajti javnost ni le ena, jih je več. Svoje poslanstvo, poslanstvo organizacije, društva ali interesne skupine predstavljate najprej lastnim članom, ki sestavljajo prvo od javnosti, ki jim pripadate. Starši naših članov so nekaj povsem drugega, njim je treba delo z mladimi predstaviti na drugačen način. In potem so tu še vsi ostali, ki na nikakršen način niso vključeni v vaše delo. Še več jih je, pa ne bomo dolgovezili.

Zdaj, ko vemo, kaj moramo vedeti o sebi in kaj moramo vedeti o drugih,

je čas, da pogledamo, kaj lahko storimo, da se imamo vsi lepo in radi. Po definiciji velikih (prirejeno po WOSM in WAGGS) je zagovorništvo:

Vplivanje posameznika ali skupine posameznikov na ljudi ali skupine, da sprejmejo odločitve, ki bodo izboljšale življenja drugih in nas samih.

Da pojasnim, na začetku je treba o naših težavah in željah spregovoriti med sabo, nato s tistimi, ki ne poznajo naših problemov. Šele potem lahko začnejo "vplivni" sprejemati odločitve (sprememba politik ali zakonodaje, preusmeritev financiranja, zagotavljanje podpore), ki bodo izboljšale življenja drugih in nas samih. Pri vsem tem pa moramo paziti, da to delamo postopoma in potrpežljivo, da zgradimo strategijo. Preden stopimo na pot, si postavimo nekaj bistvenih vprašanj:

1. Prepoznavaj svoje cilje zagovorništva: Kaj bi radi dosegli?
2. Oцени situacijo: Kje smo zdaj? (SWOT analiza)
3. Prepoznavaj svoje vire: Kakšne vire

potrebujemo?

4. Prepoznavaj svoje meje: Kaj lahko dosežemo?
5. Prepoznavaj svojo tarčo: Kdo je naša tarča?
6. Prepoznavaj sporočilo: Kaj je naše sporočilo?
7. Kako lahko podamo svoje sporočilo?
8. Kako vemo, da smo uspešni?

Do tistih, za katere bi radi, da nas slišijo, lahko pristopimo na zelo različne načine. Seveda morajo biti prilagojeni njihovemu predznanju in vedenju o določeni temi, o kateri bomo spregovorili:

Podajamo javne izjave o določeni temi, organiziramo okrogle mize, razvijamo zavezništva (z društvi, lokalnimi politikami), uporabljamo radijska sporočila (oddaje, oglasi ...), gledališke predstave, demonstracije, nastope na TV, javne pobude, referendumne ...

In potem čakamo. Čakamo, da vidimo, če so nas razumeli, če so razumeli naša hotenja, kako v prihodnosti skupaj graditi lepši svet.

Naj vas ne bo strah pristopiti do ljudi, jim pripovedovati zgodbe o tem, kaj počnete. To že znate. Le tako bomo lahko naredili jutri malo lepši za vse nas.

In pod ljubljanskim gradom ne bo več zmaja, ki bruhajo ogenj, ampak pri kupen domači ljubljencek, ki pusti, da ga zajašete in z njim poletite v sanjske višine.

Ostanite lepo,

Barbara Bačnik - Bača
Miha Črničoj

Taborniki in njihovi poklici

Bio tabornik

Prof. dr. Gregor Anderluh je zaposlen na Oddelku za biologijo na Biotehniški fakulteti Univerze v Ljubljani in seveda še vedno aktiven član Rodu močvirskih tulipanov (predvsem na področju orientacije). Njegovo raziskovalno delo obsega temeljne raziskave na področju celičnih membran in proteinov, ki reagirajo z njimi. S svojim delom je pomembno uveljavil slovensko znanost na področju toksinologije in celičnih membran, predaval na več znanstvenih institucijah v tujini, med drugim na Univerzi v Oxfordu ter pri nas prejel Zoisovo priznanje za pomembne znanstvene dosežke na področju biokemije in molekularne biologije.

Gregor Anderluh (RMT), biokemik

Oddelek za biologijo, Biotehniška fakulteta, UL

Kako in kdaj se je začela tvoja taborniška pot?

V prvem razredu osnovne šole Bičevje na Viču v Ljubljani.

Kaj si vedno sanjal, da bi rad postal?

Po osnovni šoli nisem imel pojma, kaj bi rad delal in sem šel na srednjo naravoslovno-matematično šolo, sedanjko Bežigradska gimnazija. Tam sem potem pričel razmišljati o kemiji, geologiji ali biologiji. Na koncu je prevladala biologija s svojo kompleksnostjo. Želel sem si dela v laboratoriju in ukvarjanja z DNK, zanimiva se mi je zdela vloga genov v telesu in kako delujejo proteini. Zdaj pa že drugo desetletje raziskujem ravno to in vse to prenašam preko predavanja še študentom.

Kaj si po izobrazbi in kateri štola ti je ostala v najlepšem spominu ter zakaj?

Doštudiral sem biologijo na Oddelku za biologijo Biotehniške fakultete Univerze v Ljubljani, kjer sem potem opravil še doktorat. Vsako obdobje šolanja je imelo svoje posebnosti. Osnovna šola predvsem zaradi taborništva, ko sem bil kot tabornik najbolj aktiven. V srednji šoli sem spoznal alpinizem in potem še orientacijski tek, ki je postal moja velika ljubezen. Dodiplotski in podiplomski študij sta bila intelektualno najbolj razgibana. V tistih časih smo po srednji šoli odšli na obvezno služenje vojaškega roka. Ko se je vojaščina končevala sem komaj čakal, da se prične študij in prve mesece sem dobesedno srkal vsako predavanje. Z vse večjo samostojnostjo v višjih letnikih in potem sploh pri izdelavi doktorata pa se je moja bodoča poklicna pot dokončno začrtala.

Katere kompetence te odlikujejo? Zakaj si dober v tem, kar delaš?

Radovednost, trma, vztrajnost in motivacija so gotovo pomembne lastnosti za dolgotrajno raziskovalno delo. Zelo pomembna je tudi sposobnost komuniciranja, ko je treba prenesti ideje kolegom raziskovalcem ali študentom, razložiti kakšen še posebej težek proces. Pri mojem delu je potrebno tudi timsko delo, vedno mi je uspelo navezati stik z dobrimi sodelavci doma in v tujini.

Kako je taborništvo vpleteno v tvoje delo, službo?

Najbolj pomembna je seveda ljubezen do narave, ki je temelj za moje raziskovalno delo na področju biologije.

Kateri del poklica oziroma službe ti je najbolj in kateri najmanj pri srcu?

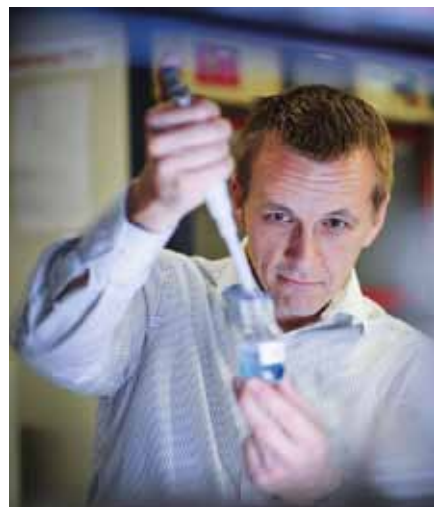
Najboljši del je videti zadovoljne študente po predavanjih ali objava raziskave, s katero smo se ubadali precej časa. Najmanj pri srcu so mi dolgi neproduktivni in preslabo pripravljene sestanki. Poberejo čas in energijo za drugo delo.

Kaj si na podlagi svojega dela spremenil v svojem življenju in bi priporočil vsakomur?

Moj poklic je super. Sem eden tistih, ki mu je poklic hobi in vsekakor je to nekaj, kar bi priporočil vsakomur. Poiščite delo, ki vas zares veseli, in uživajte v njem. To seveda pomeni, da boste kdaj delali tudi dlje časa ali čez vikend. Seveda je na dolgi rok in z družinskim življenjem tak tempo težko držati in je treba najti ravnotežje. Zdaj se mi zdi največja umetnost ravno to.

Meniš, da je taborništvo dobro izhodišče za mladega človeka, da ugotovi, kdo je in kam želi iti? Kako je taborništvo pomagalo tebi?

Vsekakor! Sam v mladosti gotovo nisem vedel, kdo sem in kam želim iti. Je

pa druženje v naravi gotovo dobro izhodišče za vsakogar. Preko taborništva sem spoznal veliko zanimivih ljudi in krajev. Moji najboljši prijatelji so ravno taborniki, ki sem jih spoznal v tistem času. Taborništvo je s svojo raznolikostjo sploh super, saj omogoča ukvarjanje z različnimi dejavnostmi. Preko tabornikov sem se pričel ukvarjati tudi z orientacijskim tekom, ki me je potem zelo zaposloval ob koncu srednje šole in med študijem, zdaj pa ga skupaj spoznavamo z otroci.

Česa si želiš v prihodnosti na področju svojega dela?

Predvsem miru. Za dobre raziskave in predavanja je potreben čas, ki ga imam na žalost vedno manj.

SVETkova avanTURA

Ana Britovšek

Urška Bratkovič

Med 9. in 14. januarjem je v Curitibi v Braziliji pod okriljem Svetovne organizacije skavtskega gibanja (WOSM) potekala 39. Svetovna skavtska konferenca, katere smo se udeležili tudi člani ZTS. Najpomembnejša novica, ki je že zdavnaj dosegla to stran Atlantika: ZTS bo julija 2014 gostila 40. Svetovno skavtsko konferenco in 12. Svetovni skavtski forum mladih.

Po forumu, o katerem ste brali že v prejšnji številki, se je pisana množica mladih tabornikov/skavtov iz mesta Blumenau preselila v Curitibo, kjer se nam je na prizorišču konference pridružilo še skoraj tisoč starejših tabornikov/skavtov z vsega sveta. Nini, Luciji, Andreju in meni so se pridružili še Urša, Ivo, Milko, Jure in Bojan. Tako je slovenska delegacija končno zasijala v polni zasedbi. Seveda smo takoj zavihali rokave in se lotili dela. Pred nami je bil zelo pester teden.

Že v soboto smo postavili predstavitveni prostor, na katerem smo vsak dan do vključno četrтка, ta je bil naš dan D, delegatom iz drugih držav predstavljali Slovenijo, Ljubljano, Roglo in ZTS ter posredovali pomembne informacije glede kandidature. Simpatično postavljena stojnica je pritegnila mnoge udeležence, ki so z zanimanjem poslušali našo predstavitev, mnogi pa tudi kaj zanimivega vprašali. Veliko pozornosti so pritegnile kartonaste škatle z napisi »poslušaj«, »okusiš«, »povohaj«, »potipaj« in »poglej«. Kaj se je skrivalo v posamezni škatli? Glasba z zvoki narave, jabolka, vonj sivke, storži in iglice, leseni obročki, ki so jih prispevali naši člani, na zadnji škatli pa še lična fotoknjiga, v kateri so si naši gostje z velikim navdušenjem ogledovali lepote Slovenije. Vsak izmed nas je poleg dela na stojnici po predhodnem dogovoru skrbel za stike z vodji »svojih« nacionalnih skavtskih organizacij. S predstavitveno mapo v roki smo do njih največkrat pristopili med odmori, saj so bili to najprimernejši trenutki za klepet, ki smo jih mi pridno izkoriščali za podajanje pomembnih informacij. Trudili smo se po najboljših močeh in v delo vložili veliko truda, energije in dobre volje. Naši protikandidati, italijanska skavtska organizacija, so se zanašali na svojo prepoznavnost v svetu, arhitekturo in zgodovino, a na koncu so morali priznati premoč precej manjši delegaciji vzhodnih sosedov. Res je, da do zadnjega nismo vedeli, kakšni bodo rezultati volitev, a čeprav smo po tihem upali in nekateri celo

Odrski nastop - predstavitev kandidature ZTS.

Predaja WOSM-ove zastave slovenski delegaciji ob zaključku konference.

Lucija v narodni noši na naši predstavilni stojnici.

Slovenska delegacija na svetovni skavtski konferenci. Z leve proti desni stojijo Bojan, Andrej, Urša, Jure, Milko in Ivo. Z leve proti desni čepijo Nina, Ana in Lucija.

pričakovali zmago, nihče ni upal o tem preveč naglas govoriti. Po končanih volitvah, še bolj pa po razglasitvi rezultatov smo si močno oddahnili in se iz srca veselili.

Nismo pa se ukvarjali samo s kandidaturo, pridno smo se udeleževali tudi vseh plenarnih zasedanj in na njih aktivno sodelovali. Sodelovali smo pri volitvah šestih novih članov svetovnega komiteja, sprejemanju resolucij, ki so zelo pomembne za delovanje organizacije na svetovni ravni, se pogovarjali o trenutno perečih temah v svetovni organizaciji, seznanili smo se s z mnogimi zanimivimi projekti, ki jih izvajajo taborniki/skvti iz drugih držav in sodelovali na različnih delavnicah. Na razstavnem prostoru smo predstavili ZTS ter projekta MGS in eduAkcija. Oba projekta smo uspešno predstavili tudi na eni izmed delavnic. Slovenijo smo seveda predstavili tudi na mednarodnem večeru, kjer se je Lucija na odru zavrtela v narodni noši in med vsemi nastopajočimi zasedla zavidljivo 3. mesto.

Udeležba na forumu in na konferenci je gotovo ena lepših in zelo dragocenih izkušenj za vse nas. Imeti priložnost sodelovati in prispevati k takemu dogodku je za vsakega tabornika res nekaj nepozabnega. Dobro smo si razširili lastna obzorja in se domov vrnili precej bogatejši. Časa za počitek pa ne bo prav veliko, saj organizacija takšnih dogodkov na svetovni ravni zahteva veliko znanja, izkušenj, dela, energije in seveda dobre volje. In vse to bomo potrebovali v naslednjih treh letih in pol - med pripravami na najboljšo svetovno skavtsko konferenco in forum mladih, ki bosta potekala leta 2014.

Srečni trinajsti ZOT

Po dvoletnem premoru se je 13. Zimsko orientacijsko tekmovanje (ZOT) le izkazalo za "srečno" in tokrat v vsem svojem sijaju popestrilo ledeni januarski vikend.

ZOT se je sicer pričel v petek, 28. januarja, kmalu po 17. uri, ko so tekmovalci pričeli kapljati na OŠ Poljčane, vendar se je v resnici začel že dosti prej - z majhno ekipo organizatorjev ter z mlado in svežo Mojco Hegedič, ki je letos prevzela težke vaje vodje tekmovanja. Težke predvsem zato, ker nas je kot organizatorje precej skrbelo, da nas tekmovalci letos ne bodo jemali resno, saj smo bili zadnji dve leti prisiljeni odpovedati tekmovanje in smo nekoliko poniknili in potihnilni. Vendar so se naši strahovi izkazali za pretirane. Polnih 24 ekip, 120 tekmovalcev, -5 stopinj Celzija, vzorčne količine snega in kup dobre volje so nas namreč prepričali, da se nam je sreča v kombinaciji z dobrimi pripravami nasmehnila in da je za nami eden boljših ZOT-ov.

Za vse, ki se ZOT-a niste uspeli udeležiti, pa naj povemo, da so tekmovalci po prihodu in manjši začetni zmedi organizatorjev šli na uvodne igre, kjer so morali zavezanih oči počiti balon, v katerem se je skrivala njihova številka ekipe. Kasneje je sledilo izmenično reševanje Totih testov in vrisovanja, za najbolj pogumne pa še slavne karaoke, ki so se letos odprle s posebno poslastico: na oder je kot prva prikorakala kar taborniška izvedba The Village People in skupaj s tekmovalci odpela večni Y.M.C.A. In čeprav so publiko dodobra razgreli, je le bilo potrebnih še nekaj nastopov, preden je najbolj vroč predmet večera postal mikrofonski, za katerega so se tekmovalci grebli skoraj

Foto: Nina Plevnik

bolj kot za prvo mesto naslednji dan. Naslednje jutro so se tekmovalci vsi krmežljavi, a dobre volje odpravili na progo, ki je potekala po vseh mogočih terenih, razen po Boču, katerega so se nekateri bali, drugi pa veselili. Kot vsako leto so bili med nalogami signalizacija, skica terena, prihod pod kotom, IQ testi, opis kontrolne točke, določanje koordinat točke in metanje kepe v cilj (le da je bil letos na žalost to kamen). Pester izbor nalog poskrbi, da se na najvišja mesta povzpnejo ne le hitre, temveč tudi razgledane in dobro taborniško podkovanе ekipe. Smo pa letos pripravili tudi majhno presenečenje za tekmovalce, saj so jih na točki s skico pričakale mične gospodične z Redbulli, ki so se izkazale za veliko bolj zanimive kot pa fantastična ruševina, ki naj bi jo tekmovalci spretno izrisali na svojih skicah.

Konec dober, vse dobro. Po krepčilnem golažu in kroflu so nekateri tekmovalci »odspali svoje«, drugi pa so si krajšali čas do razglasitve rezultatov s klepetom in pesmijo ter le dočakali, z nekoliko zamude, razglasitev najboljših. Čestitamo ekipam, ki so domov odnesle lepe nagrade in vsem ostalim ekipam, ki so se prav tako trudile in s svojo dobro voljo pomagale ustvariti neverjetno pozitivno vzdušje ZOT-a 2011. Vročje vabljeni na ledeni ZOT 2012!

Hvala našim sponzorjem!

Mercator d.d., Redbull Slovenija
 ŠOUM, Mobitel d.d.,
 Mlekarna Celeia, PJP d.o.o.
 Energetika Maribor d.d., Pivovarna Laško d.d.
 Razgoršek d.o.o., ORG. TEND d.o.o.
 Giga sport

Mnenja tekmovalcev

Eva in Eva, ekipa Kumarce, RMT

»Na ZOT-u je bilo ful fajn, proga je bila ravno prav dolga, KT-ji so imeli luškane naloge, karaoke so bile fajn - midve sva ful peli - in organizacija je res ful fajn, hrana je tudi fajn (fajn), pa pridite na NOT.«

David, ekipa Baklave, RTR

»Na ZOT-u sem prvič, čeprav drugače dosti tekmuje, če se le da. Zdelo se mi je kar v redu, le zgodnje vstajanje mi ni bilo preveč všeč, ker smo šli kar pozno spat. Najtežji se mi je zdel KT z opisom, ker je bilo veliko stvari za izbrati pri opisovanju.«

Gal, ekipa Gud vajbrejšn, RS

»Na ZOT-u mi je bilo zelo všeč, ker je bila ful dobra proga.

Sicer malo močvirnata in s preveč trnja, ampak dobro, no. Na karaokah se najprej noben ni opogumil, potem pa se je razživilo. Jaz sem pel zadnji, vsi so že šli spat in na koncu sem sam pel Nothing Else Matters.«

Emil, O.I. Danko Mitrov

»Na ZOT-u nam je bilo zelo lepo, proga je bila zelo dobra, zanimiva, organizacija je bila na dobrem nivoju in smo zelo zadovoljni s tekmovanjem. Upamo pa, da nas bo naslednje leto lahko prišlo več, saj smo imeli kar nekaj problemov z vizami.«

Foto: Tomaž Hegedič

Mnenje vodje tekmovanja

Mojca Hegedič

»Prevzeti vlogo vodje tekmovanja ni bilo lahko, še posebej zato, ker sem se prvič preizkusila v organizaciji tako velike taborniške akcije, kot je ZOT. Najtežje se mi je zdelo imeti zadnjo besedo in tako prevzeti odgovornost za morebitne posledice, ne glede na to, da smo večino odločitev sprejeli skupaj, kot ekipa. Prav gotovo pa mi ni žal, da sem izziv sprejela, saj mi je prinesel veliko novih izkušenj, predvsem pa močnejši občutek pripadnosti rodu in taborništvu. Najbolj pa me veseli dejstvo, da smo s skupnimi močmi in voljo ponovno uspeli obuditi ZOT.«

SCOUTS
taborniki ustvarjamo boljši svet

Tebi, dekle, s soncem v očeh

Komaj čakam, da te vidim. Toliko časa že mislim nate, da se mi meša od pričakovanja. Tako rad bi te skuštral, te poljubil in prijel za roko, medtem ko se sprehajava po Tivoliju, prekritim z jesenskimi listjem.

Smeješ se brez očitnega razloga in ko te sonce ujame v vsej popolnosti svojega barvnega spektra, ne potrebujem ne fotografa ne slikarja, da si prizor zapomnim za vedno.

O nečem mi govoriš in rad bi te poslušal, ampak mislim samo na to, kako popolna si, ker si to ne želiš biti. Si te zaslužim? Ne vem ... Ampak ko brcaš listje, ki je prekrizalo pot tvojemu koraku, vem samo, da te imam rad.

Ker mi poveš, da imam v bradi ajvar od horsa. Ker se greš v savni zunaj naga kepati z mano. In ker mi na dan žena ti prineseš rože, ker veš, da sem jaz na to pozabil.

Priganjaš me, naj ne hodim deset korakov za teboj in naj pohitim, ker gostilno na Rožniku kmalu zaprejo, jaz pa sanjarim samo o tem, kako se bom zvečer stisnil k tebi, ko bova doma gledala film.

In ko prideš na vrh, mi pri vratih cerkve zakričiš: "RADA TE IMAM!2, jaz pa ne morem odgnati misli, ki mi roji po glavi ... Vem, da ti lahko zaupam, ampak kako naj ti povem, da me je strah biti sam? Da me boli, ker te ni zraven mene ... Zbiram pogum, da bi te vprašal, kje za vruga si, ko iznenada pride misel, kaj če te sploh ni?"

Ampak ne danes ... Ne na ta popoln jesenski dan. Že sem na vrhu. Pri tebi. Ob tebi. S teboj. In sonce v tvojih očeh mi je ravnokar podarilo nov spomin. Za vedno ...

Od rodov

ZVEZA TABORNIKOV SLOVENIJE
NACIONALNA SKAVTSKA ORGANIZACIJA

☛
poklikaj se!

rutkanet.
spletni taborniški servis

SCOUTS
Taborniki ustvarjamo boljši svet

Dan ustanovitelja

Aleš Skalič

22. februar - dan ustanovitelja skavtstva

Dan ustanovitelja je (podobno kot naš dan tabornikov, 22. aprila) posvečen ustanovitelju skavtstva, Robertu Badenu-Powellu, ki se je rodil 22. februarja 1857. V tujini ga imenujejo Thinking Day oziroma Founder's Day. Skavtske organizacije po svetu ta dan posvetijo spominu na ustanovitelja, skavtom po svetu pa predstavlja priložnost, da izvejo več o življenju in delu Badena-Powella.

ZVEZA TABORNIKOV SLOVENIJE
NACIONALNA SKAVTSKA ORGANIZACIJA

Zveza tabornikov Slovenije je bila kot nacionalna skavtska organizacija v WOSM sprejeta septembra 1994. Tedaj smo s ponosom - z vsemi posebnostmi, ki jih taborniki poznamo in živimo - postali del velike skavtske družine.

Dan ustanovitelja je lahko odlična priložnost, da se s člani predstavimo v lokalnem okolju in prispevamo k prepoznavnosti taborništva kot dela svetovnega skavtstva. Posebej v letošnjem letu, ki je proglašeno za evropsko leto prostovoljstva.

Preprosto povedano, gre za to, da bi taborniki ob 22. februarju lahko pripravili aktivnosti, s katerimi bi pomagali skupnosti, v kateri delujejo. Kakršno koli aktivnost. Skupnost pa so predvsem ljudje, ki živijo blizu vas in so take pomoči potrebni. To je posebej pomembno v teh časih, ki so za marsikoga zelo težki.

Nekaj idej: brezplačne delavnice za otroke med počitnicami, dobrodelno zbiranje igračk za otroke v bolnici, s programom za te otroke, pomoč starejšim v okolju (na primer tako, da jim pomagata pri nakupih). Ker vas bo takrat precej že na zimovanjih, lahko razmišljate tudi o kakšnem popoldnevu, ko bi v vaše aktivnosti na zimovanju vključili tudi okoliške otroke. Lahko pripravite tudi večer za okoliške prebivalce.

Seveda je ta dan primeren tudi za pogovor ali aktivnost, ki je povezana s svetovnim skavtstvom, z vašimi člani - mogoče kot daljše pojasnilo tabornikom, zakaj je ta dan tako pomemben. Smo del velike svetovne skavtske družine in lepo je, da se tega zavedamo vsi slovenski taborniki.

Viri slik:

<http://www.soton.ac.uk/~imw/Brownsea-Island-Geology.htm>

<http://www.3rdwallaseyscoutgroup.co.uk/badenpowell.htm>

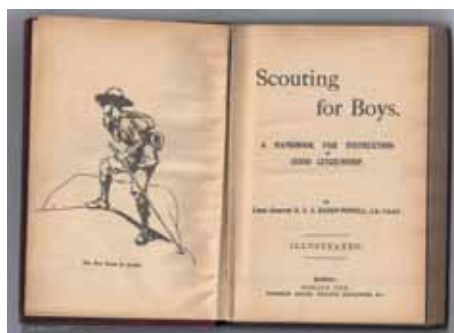

Veliko pa jih dan ustanovitelja izkoristi tudi za zbiranje sredstev za svoje delovanje in za to, da se predstavijo v lokalnem okolju. Preprosto - to je dan, ko skavti po vsem svetu počnemo tisto, v čemer smo najboljši, in s tem počastimo spomin na ustanovitelja skavtstva in na njegovo idejo, ki jo lahko najbolj enostavno povzamemo v sloganu WOSM: "Ustvarjamo boljši svet."

Robert Stephenson Smyth Baden-Powell, prvi Baron Baden-Powell (London, 22. februar 1857 - Nyeri, 8. januar 1941), znan tudi kot Bi-Pi, je bil general v angleški vojski, pisatelj in ustanovitelj skavtskega gibanja.

Kot vojak je služil v Indiji in Afriki, posebej je znana njegova vloga pri uspešni obrambi mesta pri obleganju pri Mafeking v Južni Afriki. Pri tem obleganju si je pomagal tudi s skupino mladih izvidnikov.

Veliko je pisal o vojaški tematiki, predvsem o urjenju vojakov, pozneje pa predvsem o skavtstvu. Leta 1908 je napisal priročnik za skavtske voditelje - Skavtstvo za dečke (Scouting for Boys).

Na podlagi izkušenj iz svoje vojaške službe in na podlagi prebiranja del drugih avtorjev (med njimi je pomemben tudi idejni oče gozdovniškega gibanja, poznejši načelnik ameriških skavtov, Ernest Thompson Seton) je dobil idejo o tem, kako mladeniče vzgajati v naravi, s sistemom vrednot in učenja veččin.

To svojo idejo je preizkusil leta 1907 na otoku Brownsea (Brownsea Island v Veliki Britaniji), ko je med 1. in 9. avgustom organiziral tabor za skupino mladih fantov. Ta tabor štejeemo za začetek skavtskega gibanja oziroma za prvi tabor.

Nekaj ustanoviteljevih misli:

“V tem je torej najpomembnejši smoter v skavtskem šolanju - izobraževati. Ne inštruirati - pazite - ampak izobraževati, to je vzpodbuditi fanta, da se uči zase, iz svoje lastne želje, in sicer stvari, ki bodo oblikovale njegov značaj.”

“Nihče ne more iti skozi življenje - kakor tudi ne more prečiti pokrajine - ne da bi pustil sledi. In te sledi so pogosto v veliko pomoč tistim, ki pridejo za njim, da lažje najdejo svojo pot.”

Pozneje je iz te ideje, zapisane v knjigi Skavtstvo za dečke in preizkušene na otoku Brownsea, nastalo gibanje, ki danes šteje okrog 30 milijonov članov po vsem svetu. Skupaj z ženo Olave (ki je bila prav tako rojena 22. februarja) in sestro Agnes je (zaradi ločenega šolskega sistema v Angliji v takratnem času) ustanovil še dekliško organizacijo.

Umrli je v kraju Nyeri v Keniji v Afriki, kamor se je vračal tudi po zaključku svoje vojaške službe.

Mjeda

Kolumni

A little less more conversation, please (Malo manj več pogovarjanja, prosim)

Najprej naj se opravičim, ker se ne spomnim več natanko, kako gre tisti prastari odlomek o naši vzgojni viziji, ki pravi nekako takole: da poskušamo s svojim trdim delom (no, včasih prej trdo roko) in vztrajnostjo (pre)vzgojiti naše taborniške otroke, da bodo odrasli v odgovorne, samostojne posameznike, ki bodo delovali skupaj z in v prid širše družbe. No, ni se treba obesiti ravno na vsako mojo besedo, vendar resnično vidim najpomembnejše taborniško poslanstvo ravno v vzgoji in ta je edinstvena. Taborniki imamo namreč možnost vzgojiti in okrepiti posameznikovo samozavest.

Pozabite na šole, pozabite na krožke in tekmovanja v znanju, športu ali čem drugem. Nobena od teh skupin ne dela niti približno toliko na posamezniku in njegovi samozavesti kakor mi. Morda se nam v tej smeri še najbolj približajo pregrešno dragi jezikovni tečajji, kjer so skupine omejene na največ kakšnih 5-8 ljudi (To se že sliši kot super vod, kajne?). Vendar večina takšnih dejavnosti podpira ali razvoj skupine kot take ali pa zgolj eno, razmeroma specifično sposobnost, lastnost posameznika. Sploh pa se v dejavnosti, ki zahtevajo javni nastop, prijavljajo posamezniki, ki si tega želijo in s tem nimajo težav, tako da to ne šteje.

Zato bi rada, da se poskušate spomniti katere od priprav na taborni večer, ko ste vzpodbujali svoj vod, da naj pripravijo točko ali skeč za taborni večer. Pa verjamem, da niste imeli na kupu samih nastopačev, še več, dam roko v ogenj, da imate zdaj pred sabo sliko vsaj enega tabornika ali tabornice, ki se je takim nastopom vedno znova izmikal in so ga na koncu otroci vključili v nastop tako, da je povedal zgolj kako vrstico ali odigral drevo. Ampak veste, tudi najbolj tihi spregovorijo in ko bodo taki sramežljivci videli kakšno odobravanje požanjejo tisti, ki znajo »pokati finte« in povedati dober vic ali pa preprosto super smešno oponašati rusko prodajalko finega peciva, bodo morda tudi sami poskusili. In pridobili dovolj samo-zaupanja in samo-zavesti, da bodo sposobni stopiti pred ljudi in povedati par reči. Bodo sposobni na-stopiti pred ljudmi, ker bodo sposobni dobrega dialoga z ljudmi. In nastopanje ni nič drugega kot multilog, dialog z večjim številom ljudi. In tak odgovoren, samostojen posameznik, kot naj bi bil kvazi-idealni tabornik (kvazi samo zato, ker je v večini primerov čisto realen), tak posameznik mora nujno biti sposoben dialoga z drugimi ljudmi, odprtega pogovora, v katerem bo povedal odkrito, kar misli, in bo stal za svojimi besedami. In bo pripravljen slišati, kaj pravijo drugi.

In (še zadnji »in« v tej kolumni, obljubim) ali ni to prav tisto, kar zadnje čase pogrešamo? Malo dobrega dialoga med ljudmi?

Boris Mrak

Promocija ZTS

V zadnjem času smo resnično priča medijskemu uveljavljanju Zveze tabornikov Slovenije. V jesenskih dneh je taborništvo med občinstvo popeljal mladinski film »Gremo mi po svoje«, ki se prebija med najbolje gledane slovenske filme (čeprav mu kritika ni bila ravno najbolj naklonjena). Mladim in malo manj mladim gledalcem je film na svojevrsten način predstavil taborjenje mladih tabornikov kot najbolj atraktivno taborniško dejavnost in taborniškemu gibanju prinesel izjemno popularizacijo. Živimo v času, ko so take in podobne medijske predstave najbolj odmevne in si za prepoznavnost v prostoru kaj boljšega sploh ne moremo želeli in predstavljati.

Pred nekaj dnevi smo z veseljem in navdušenjem prejeli novico, da je svetovna konferenca WOSM v Braziliji sprejela sklep, da bo ZTS v letu 2014, ko bomo praznovali 20-letnico polnopravnega članstva v največji mladinski organizaciji na svetu (WOSM), organizator in gostitelj mladinskega foruma in konference WOSM, kar je za našo organizacijo izredno priznanje s strani Svetovne skavtske organizacije. Na to moramo biti slovenski taborniki še kako ponosni. Ob dveh tako odmevnih dogodkih, ki sta se zgodila tako rekoč istočasno, bomo taborniki letos praznovali 60-letnico delovanja Zveze tabornikov Slovenije. Tudi ta dogodek bo promoviral našo organizacijo.

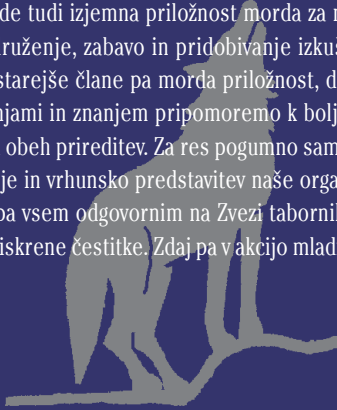
ZTS postaja vedno bolj prepoznavna v množici društev, ki delujejo v Sloveniji. Seveda ta uspeh ni prišel sam od sebe, ampak je delo taborniških prostovoljcev in to že vrsto let: od tistih časov, ko smo postali polnopravni član WOSM, in vse do danes, ko nam je bila zaupana organizacija prihodnje konference WOSM. Ob teh medijskih uspehih in prepoznavnosti v množici najrazličnejših mladinskih aktivnosti se človeku nehote postavi vprašanje: Ali vse boljša in prepoznavna podoba organizacije v Sloveniji in v svetu pomeni tudi vse boljše vsebinsko delo organizacije? Obstaja upravičena bojazen, da bomo taborniki vse svoje moči in človeške resurse usmerili in porabili za zunanjo podobo organizacije, za njen vsebinski razvoj pa nam bo zmanjkalo energije in človeških virov. Je morda strah neupravičen? Je že samo razmišljanje v to smer neupravičeno in napačno? Morda res, vendar bi tako razmišljanje lahko ovrglo povečevanje števila članov in s tem števila tistih članov, ki bi se lahko posvetili programu in notranji izgradnji organizacije.

Že nekaj časa se organizacija upravičeno srečuje z dilemami, v katero smer naj se razvija ZTS. S tem v zvezi se nam ponuja kar vrsta vprašanj: Kakšne programe naj organizacija ponudi mladim? Kakšna je blagovna znamka ZTS, ki bi jo morali razvijati v prihodnjih letih? Na katerih področjih je prepoznavna ZTS? Novi izzivi organizacije so, kako naravno približati mladim, ki vse več časa prebijejo pred računalniškimi zasloni? Je v programe možno na prijazen način vpeljati sodobne tehnične pripomočke? Ali organizacija dovolj izkorišča možnosti sodelovanja s starejšimi taborniki oziroma strokovnjaki, ki so bili člani organizacije pred leti (nekdanji člani)? Katere kompetence lahko mladi razvijajo v taborniški organizaciji, ki jim bodo koristile v življenju? Ali družba ustrezno vrednoti taborniška znanja in spretnosti, ki si jih taborniki pridobijo v času njihovega aktivnega članstva? Zakaj bi bila taborniška organizacija lahko zanimiva za mlade, katere so njene prednosti? Je taborniška organizacija lahko področje resnega raziskovanja tudi za bodoče diplomante? Jih znamo pritegniti v naše delo in si pomagati z njihovimi raziskavami in izsledki? Kaj nas pravzaprav zanima? Katera vprašanja s področja našega delovanja, organizacije in sredstev nas najbolj zanimajo? Si v praksi želimo preizkusiti drugačen pristop in delo? Nam je raziskovanje tuje? Se ga celo bojimo? Vprašanje je seveda še veliko, ampak pustimo se presenetiti. Odgovori na vprašanja bi seveda bili še kako zanimivi za vse člane. Morda jih bomo celo dočakali! Držimo pesti!

Ljubljana/Domžale, 24. januar 2011

Iz malhe Strica volka

V moj zasneženi zimski brlog visoko v hribih je preko v bližini živeče kavke, ki uporablja facebook, tudi do mene izjemno hitro prišla novica, da smo bili peščenorajčniki potrjeni kot organizatorji 40. Svetovne skavtske konference in 12. Svetovnega skavtskega forumu mladih v letu 2014. Res lepi novice, ki sem jih proslavil z kar se je da najbolj srečno zategnjenim zavijanjem v luno. Leto 2014 bo torej izjemno za našo organizacijo. Organizacija obeh dogodkov bo lepa priložnost, da tako mi malo starejši, kot tudi vi malo mlajši člani naše vrle organizacije, končno - vsaj enkrat - stopimo skupaj in naredimo nekaj dobrega za nas tabornike. Lepote naše deželice in naše široko gostoljubje bo tako lahko občudoval in občutil ves svet. Torej z obema dogodkoma, v kolikor ju bomo organizirali na nivoju (v kar pa sploh ne dvomim), enostavno lahko pridobimo ogromno in končno zarišemo Slovenijo na skavtskem zemljevidu sveta in tabornike zarišemo na zemljevid mladinskih organizacij v Sloveniji. To bo za vas mlade tudi izjemna priložnost morda za novo zaposlitev, druženje, zabavo in pridobivanje izkušenj. Za nas malo starejše člane pa morda priložnost, da s svojimi izkušnjami in znanjem pripomoremo k boljši organiziranosti obeh prireditev. Za res pogumno samostojno kandidiranje in vrhunsko predstavitev naše organizacije in države pa vsem odgovornim na Zvezi tabornikov Slovenije res iskrene čestitke. Zdaj pa v akcijo mladina.

Vaš stric Volk

Kolofon

Uredništvo: Ales Ciput (teles.ciput@volja.net) - glavni in odgovorni urednik, Miha Bejek (miha.bejek@rutka.net) - pomočnik urednika, Petra Grmek (sra.gmek@gmail.com) - urednica sklopa Igra, Tadeja Rome (whatshearme.nessya@gmail.com) - urednica sklopa Dogajalščina, Žan Kurat (zan.kurat@gmail.com) - urednik fotografije. **Predsednik izdajateljskega sveta:** Igor Bizjak (biz@rutka.net). **Novinarji in sodelavci:** Barbara Bačnik (barbara.bacnik@rutka.net), Jaka Bevk (jaka.bevk@tele-sabje.net), Ana Britovšek (ana.britovsek@gmail.com), Borut Čerkvenič (borut.cerkvenic@tiera.net), Teja Čas (teja.cas@gmail.com), Klavdija Kenda (kubi@rutka.net), Matjaž Kerman (kscakopivo@gmail.com), Primoz Kolman (primoz_kolman@yahoo.com), Nina Medved (nina.medved@guest.arnes.si), Frane Merela (frane.merela@guest.arnes.si), Boris Mrak (boris.mrak@rnvas.si), Luka Rems (luka.rems@gmail.com), Tomaz Smigajda (smigajda@gmail.com), Ales Skalič (ales.skalic@gmail.com), Petra Skalič (petra_skalic@hotmail.com), Domen Šverko (dsve2001@yahoo.com) in Domen Uršič (domen.ursic@gmail.com). **Lektoriranje:** Miha Bejek (miha.bejek@gmail.com).

Ustanovitelj: izdajatelj in lastnik Zveza tabornikov Slovenije, Ljubljana, Parmova 33. TABORA sponzorirano Ministrstvo za šolstvo in šport Republike Slovenije. **Naslov uredništva:** Revija Tabor, Parmova 33, 10000 Ljubljana. Telefon 01/30008-20, fax 01/4361-477, e-pošta: revija.tabor@gmail.com, info@zts.org, WWW: http://www.zts.org. Cena posameznega izvoda je 2,09 €, letna naročnina je 20,86 €, za tujino pa letna naročnina s pripadajočo poštnino. Transakcijski račun: 02010-0014142372. Rokopisov in fotografij ne vračamo. Upisujemo samo pisne odgovore do 31. januarja za tekoče leto. Revija izhaja vsak drugi teden v mesecu. DDV je računčan v ceno. Grafika priprava in tisk Tirdesign d.o.o., Ljubljana. Številka je bila tiskana v nakladi 6400 izvodov. Poštna plačana prvi posli 1102 Ljubljana. Revija Tabor je vpisane v razvid medijev, ki ga vodi Ministrstvo za kulturo RS, pod zaporedno številko 792.

Jaka Bevk - Šeki

SCOUTS®

Taborniki ustvarjamo boljši svet

				SESTAVIL: MATJAŽ KERMAN	REMSKI BOG LJUBEZNI	MINISTER ZA NOTRANJE ZADJEVE (DRAKUTINO)	ANTON NANJUT	TABOR	OČKA, ATEK	NABAVA V TRGOVINI	POJOCI MAJOR LADISLAV	RISKA IN FJORD NA NORVEŠKEM	ANGLIŠKI REŽISER DAVID
				JAPONSKA NABIRALKA BISERIOV				MADŽARSKO MOŠKO IME					
				ZNAMKI (NORV. H VOZIL)				RUSKI ZOOODOVINAR JEVOENIJI					
				REBA V SLONOKOŠČENI OBALE				PREPROSTA VRATA IZ LAT					
							GLAD						
							4. IN 1. ČRKA						
TABOR	POZITIVNA ELEKTRODA	BEVIŠA ŠPRUČARNA KATJA	KRAJ POD SOGLO IME IGRALCA BANERJA						UŠESNI NAKIT				
JAPONSKA ZNAMKA HI-FI APARATOV				OZEK, DOLG KOS LESA	VIRHLINSKI ŠPORTNIK				FRVLE ANTOLEČ			AMERIŠKI DEMOKRAT (AL)	DRŽAVNA BLAGAJNA
					SL. PEVEC NABER				VEZNEK				
KAMBOŠKI POLITIK LON (1913 - 1985)				13. IN 16. ČRKA			ANTON ENGOLEČ			POGOSTO ŽENSKO IME	8. III 6. ČRKA		
				INSTINKT, NAGON			SLIKAR SUBIC				KITAJSKA POSODA		
JAPONSKA UMETNOST ZGIBANJA PAPIRJA								VRTILNI MOMENT					
								ANTON KOMAT					
DIJANI EMERŠČ			TRAVA DRUGE KOŠNJE						DRAMA HENRIKA IBSENA				
ALEŠ NOVAK			ZAPIS PO DIKTATU NEMOKA						ANGLIŠKA PLOŠČINSKA MERA				

Iz taborniške pesmarice

Krasni novi svet

Klemen Kenda

Vlado Kreslin

Jaka Bevk - Šeki

h D
Krasni novi svet ...
h D E G
Krasni novi svet ... okoli nas.
h D E G
h D E G
Krasni novi svet okoli nas,
h D E G
sosed bratu, brat sosedu, moderni čas.
h D E G
Krasni novi svet okoli nas,
h D E G
sosed brata, brat soseda, ljubezni čas.
E G D A
Mimo okna pa bežijo ceste, polja, vasi.
E G D A
Stari fantje iščejo neveste, njim se mudi.
h D E G
Krasni novi svet okoli nas,
h D E G
iz muhe slona, iz slona muho, moderni čas.
h D E G
Krasni novi svet okoli nas,
h D E G
leva desno, desna levo, ljubezni čas.
E G D A
Mimo okna pa bežijo ceste, polja, vasi.

E G D A
Stari fantje iščejo neveste, njim se mudi.
h D E G
Oj, trenutek moj, malo postoj,
h D E G
vzemi si še ti trenutek zase, vsaj še nocoj.
h D E G
Stopi mladi mož, nič se ne boj,
h D E G
vsak nasmeh, ki podariš ga, je dvakrat tvoj.
h D E G
Krasni novi svet okoli nas.
h D E G
Krasni novi svet okoli nas.
h D E G
Krasni novi svet okoli nas.
h D E G
Krasni novi svet okoli nas.
h D E G
Krasni novi svet okoli nas.

Zimski-spomladanski koledar

Tadeja Rome

Foto: Žan

11. februar - MZT žur

Potekal bo v Ljubljani. Vstop za PP (16 let) in starejše.

10. marec - MZT delavnica

Tema: risanje skic (terena, poti). V Ljubljani.

19. marec - GG race

Tekmovanje primerno za GG.

Foto: SINI

11.-16. april - Teden taborništva in 15. Taborniški festival

Mestna zveza tabornikov Ljubljana letos praznuje 15 let delovanja. Ob tej priložnosti bomo v tednu med 11. in 15. aprilom organizirali Teden taborništva. Vsako popoldne bomo med 15. in 18. uro pripravili različne aktivnosti iz različnih sklopov, ki jih bomo v večini izvajali v obliki delavnic. V soboto, 16. aprila, pa se bo v parku Tivoli med 10. in 14. uro odvil že 15. Taborniški festival. Celotno dogajanje bomo zaključili s koncertom, za katerega podrobne informacije še pridejo, sedaj vam zaupamo le to, da koncert bo.

Za vse informacije v zvezi s Tednom taborništva se lahko obrnete na Katarino na katarina.smolej@gmail.com, za vse v zvezi s Festivalom pa na Klinotä na matej.klinc@gmail.com. Več na www.rutka.net.

26. in 27. marec 2011 - NOT

Že veš, kje boš v noči s 26. na 27. marec 2011? Seveda ne boš not, saj prideš na NOT! Če te dejstvo, da je letos že štiriintrideseti NOT, ne privlači dovolj, pa boš na NOT sigurno prišel zato, ker bodo letos spet sendviči in ker lahko z malo sreče s proge opazuješ tudi zelenobebe avtobuse z ljubljansko registracijo! Da, letošnji NOT bo res v okolici Ljubljane!

Foto: Žan

2. april - Škalska Liga, Ka Te Briga 2011

Kmetija, Olimpijske igre, Gradimo 100 let skavtstva, Škalska mala klinika, Škalsko malo carstvo, Rudarji oz. Knapi itd. Vse to so rdeče niti preteklih tekmovanj. Kaj pa mislite, da vas čaka letos? Pridite pred OŠ Škale in se prepričajte na lastne oči!

Tekmovanje je primerno za GG, PP, RR in grče.

Tako kot lani se bo zbiral odpadni papir. Ekipo, ki bo prinesla največ odpadnega materiala, pa bomo tudi letos nagradili. Torej, če se radi zabavate, kaj novega naučite, imate radi adrenalin, ali pa bi radi spoznali kakšnega novega prijatelja in živite v duhu taborništva, ste vabljeni tudi vi!

Več informacij: <http://skalska.rutka.net>.

Foto: Jure Ausec

DOTIK

SiNi

Toliko drobnih stvari ...

Zaljubljen sem vate in v tvoje prelepe oči,
v tvoje kodre, ujete v žar sončne luči.

Tvoj nasmeh vedno zadane srž čarobnosti,
in ob vsakem tvojem bežnem dotiku se vedno mi zdi,
kot da se mi srce razvedri in nebo zasmeji.

Res sreča, da vsak dan tukaj si ti,
da vedno znova in znova zaljubim se vate,
neskončno daleč tja do brezmejnosti.

**Mladca sta izgubila tla pod nogami.
Foto: SiNi - PP Zimovanje RPG**

**Še malo, pa bo večerja! Foto: SiNi
- PP Zimovanje RPG**

**Hm... A je .. (pika pika) M
ali I? Foto: Žan Kuralt -
Tedenska srečanja RSŽ-mi**

zadnja plat
Poslji fotografijo na
zadnjaplat@gmail.com

**Nihče ne ve, ali se smejimo, ker
nam gre vrisovanje tako dobro od
rok, ali ... Foto: Nina Medved**

**Organizatorji, ki niso dvignili rok
nad ZOT-om. Foto: Nina Medved**

ZOT 2011

**Če si mačo pravi ... zapoj kako na
karaokah! Foto: Nina Medved**

Ali še vedno ne veste, kam
na zimovanje ali na rodovo
smučanje ob koncu tedna?
Morda pa je Gozdna šola ZTS
v Bohinju pravi odgovor na
vprašanje.

Ne odlašajte, čimprej pokličite
041/ 490 888 in si zagotovite
prostor.